

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
2000/C 102/01	Arrest van het Hof (Derde kamer) van 20 januari 2000 in zaak C-414/98 (verzoek van het Verwaltungsgericht Schwerin om een prejudiciële beslissing): landerzeugergemeinschaft eG Groß Godems tegen Amt für Landwirtschaft Parchim („Landbouw — Verordening (EEG) nr. 4115/88 — Steun voor extensivering van productie — Toepasselijke sancties”).....	1
2000/C 102/02	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 27 januari 2000 in de gevoegde zaken C-104/89 en C-37/90 (verzoeken om schadevergoeding en rente): J. M. Mulder, W. H. Brinkhoff, J. M. M. Muskens, T. Twijnstra (C-104/89), en O. Heinemann (C-37/90), tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen („Extra heffing op melk — Niet-contractuele aansprakelijkheid — Schadevergoeding en waardering van schade”).....	2
2000/C 102/03	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 27 januari 2000 in zaak C-8/98 (verzoek van het Landgericht Heilbronn om een prejudiciële beslissing): Dansommer A/S tegen A. Götz („Executieverdrag — Artikel 16, punt 1 — Exclusieve bevoegdheid ten aanzien van huur en verhuur, pacht en verpachting van onroerende goederen — Werkingsfeer”).....	3
2000/C 102/04	Arrest van het Hof van 27 januari 2000 in zaak C-190/98 (verzoek van het Oberlandesgericht Linz om een prejudiciële beslissing): Volker Graf tegen filzmoser Maschinenbau GmbH (Vrij verkeer van werknemers — Ontslagvergoeding — Geweigerd wanneer werknemer arbeidsovereenkomst opzegt om in andere lidstaat werkzaamheden in loondienst te gaan verrichten).....	3
2000/C 102/05	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 3 februari 2000 in zaak C-207/98 (verzoek van het Landesarbeitsgericht Mecklenburg-Vorpommern om een prejudiciële beslissing): S.-K. Mahlburg tegen Land Mecklenburg-Vorpommern („Gelijke behandeling van mannen en vrouwen — Toegang tot arbeid — Weigering zwangere vrouw in dienst te nemen”).....	4

2000/C 102/06	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 3 februari 2000 in zaak C-293/98 (verzoek van de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Oviedo om een prejudiciële beslissing): Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (Egeda) tegen Hostelería Asturiana SA (Hoasa) („Auteursrechten — Satellietomroep en doorgifte via de kabel”)	4
2000/C 102/07	Arrest van het Hof van 8 februari 2000 in zaak C-17/98 (verzoek van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage om een prejudiciële beslissing): Emesa Sugar (Free Zone) NV tegen Aruba (Associatieregeling van landen en gebieden overzee — Besluit 97/803/EG — Suikerimporten — Oorsprongscumulatie ACS/LGO — Geldigheidstoetsing — Nationale rechterlijke instantie — Voorlopige voorzieningen)	5
2000/C 102/08	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 10 februari 2000 in zaak C-50/96 (verzoek van het Landesarbeitsgericht Hamburg om een prejudiciële beslissing): Deutsche Telekom AG tegen L. Schröder („Gelijke beloning van mannelijke en vrouwelijke werknemers — Artikel 119 EG-Verdrag (artikelen 177 tot en met 120 EG-Verdrag zijn vervangen door artikelen 136 EG tot en met 143 EG) — Protocol ad artikel 119 EG-Verdrag — Ondernemings- of sectorale regeling inzake sociale zekerheid — Uitsluiting van deeltijdwerknemers van aansluiting bij bedrijfspensioenregeling die recht geeft op aanvullend pensioen — Aansluiting met terugwerkende kracht — Recht op pensioen — Verhouding tussen nationaal recht en gemeenschapsrecht”).....	5
2000/C 102/09	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 10 februari 2000 in de gevoegde zaken C-234/96 en C-235/96 (verzoeken van het Landesarbeitsgerichts Hamburg om een prejudiciële beslissing): Deutsche Telekom AG tegen A. Vick (C-234/96), U. Conze (C-235/96) („Gelijke beloning van mannelijke en vrouwelijke werknemers — Artikel 119 EG-Verdrag (artikelen 177 tot en met 120 EG-Verdrag zijn vervangen door artikelen 136 EG tot en met 143 EG) — Protocol ad artikel 119 EG-Verdrag — Ondernemings- of sectorale regeling inzake sociale zekerheid — Uitsluiting van deeltijdwerknemers van aansluiting bij bedrijfspensioenregeling die recht geeft op aanvullend pensioen — Aansluiting met terugwerkende kracht — Recht op pensioen — Verhouding tussen nationaal recht en gemeenschapsrecht”).....	6
2000/C 102/10	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 10 februari 2000 in de gevoegde zaken C-270/97 en C-271/97 (verzoeken van het Landesarbeitsgericht Niedersachsen om een prejudiciële beslissing): Deutsche Post AG tegen E. Sievers (C-270/97), B. Schrage (C-271/97) („Gelijke beloning van mannelijke en vrouwelijke werknemers — Artikel 119 EG-Verdrag (artikelen 117 tot en met 120 EG-Verdrag zijn vervangen door artikelen 136 EG tot en met 143 EG) — Protocol ad artikel 119 EG-Verdrag — Ondernemings- of sectorale regeling inzake sociale zekerheid — Uitsluiting van deeltijdwerknemers van aansluiting bij bedrijfspensioenregeling die recht geeft op aanvullend pensioen — Aansluiting met terugwerkende kracht — Recht op pensioen — Verhouding tussen nationaal recht en gemeenschapsrecht”).....	7
2000/C 102/11	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 10 februari 2000 in zaak C-340/97 (verzoek van het Bayerisches Verwaltungsgerichts Ansbach om een prejudiciële beslissing): Ömer Nazli, Caglar Nazli, Melike Nazli tegen Stadt Nürnberg („Associatieovereenkomst EEG-Turkije — Vrij verkeer van werknemers — Artikelen 6, lid 1, en 14, lid 1, van besluit nr. 1/80 van de Associatieraad — Het behoren tot de legale arbeidsmarkt van een lidstaat — In voorlopige hechtenis genomen en vervolgens tot voorwaardelijke gevangenisstraf veroordeeld Turks werknemer — Uitzetting om redenen van algemene preventie”).....	7
2000/C 102/12	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 17 februari 2000 in zaak C-156/97: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Van Balkom Non-Ferro Scheiding BV („Arbitragebeding — Opzegging van overeenkomst — Recht op terugbetaling van voorschotten”).....	8

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2000/C 102/13	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 24 februari 2000 in zaak C-434/97: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek („Beroep wegens niet-nakoming — Richtlijn 92/12/EEG — Specifieke heffing op gedistilleerd”).....	9
2000/C 102/14	Beschikking van het Hof van 11 januari 2000 in zaak C-295/98: Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („EDGFL — Goedkeuring rekeningen — Tardiviteit van beroep — Niet-ontvankelijkheid”)	9
2000/C 102/15	Zaak C-513/99: Verzoek van de Korkein hallinto-oikeus van 17 december 1999 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Stagecoach Finland, enerzijds, en stad Helsinki en HKL-Bussiliikenne, anderzijds	10
2000/C 102/16	Zaak C-9/00: Verzoek van de Korkein hallinto-oikeus van 31 december 1999 om een prejudiciële beslissing in de door Palin Granit Oy en het bestuur van de intercommunale vereniging voor gezondheidszaken van Vehmassalo ahangig gemaakte zaak	10
2000/C 102/17	Zaak C-17/00: Verzoek van het Rechtsprekend College van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest van 9 december 1999 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen F. De Coster en Gemeentebestuur Watermaal-Bosvoorde	11
2000/C 102/18	Zaak C-19/00: Verzoek van de Supreme Court, Dublin, van 30 juli 1999 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen SIAC Construction Ltd en The County Council of the County of Mayo.....	11
2000/C 102/19	Zaak C-23/00 P: Hogere voorziening, op 27 januari 2000 ingesteld door Raad van de Europese Unie tegen het arrest, op 1 december 1999 in gevoegde zaken T-125/96, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH en C. H. Boehringer Sohn Ltd, ondersteund door Fédération Européenne de la Santé Animale (Fedesa) en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, en de Raad van de Europese Unie, ondersteund door Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverensector (SKV) en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, en T-152/96, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH en C. H. Boehringer Sohn Ltd, ondersteund door Fédération Européenne de la Santé Animale (Fedesa), en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverensector (SKV) en de Raad van de Europese Unie, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer).....	12
2000/C 102/20	Zaak C-25/00: Verzoek van de Commissione Tributaria Regionale di Venezia — Sezione nr. 31 van 9 december 1999 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Ufficio delle Entrate di Venezia 2 en Hotel Plaza SpA	12
2000/C 102/21	Zaak C-27/00: Verzoek van de High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Crown Office), van 21 december 1999 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen The Queen en Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions, ex parte: Omega air Ltd	13
2000/C 102/22	Zaak C-28/00: Verzoek van het Oberste Gerichtshof van de Republiek Oostenrijk van 14 december 1999 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen L. Kauer en Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten	13
2000/C 102/23	Zaak C-31/00: Verzoek van het Hof van Cassatie (België) (eerste kamer) van 21 januari 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Nationale Raad van de Orde van Architecten en N. Dreessen	14

2000/C 102/24	Rechtssache C-32/00 P: Hogere voorziening, op 7 februari 2000 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het arrest, op 1 december 1999 in gevoegde zaken T-125/96, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH en C. H. Boehringer Sohn Ltd, ondersteund door Fédération européenne de la Santé animale (Fedesa) en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, en de Raad van de Europese Unie, ondersteund door Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverensector (SKV) en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, en C. H. Boehringer Sohn Ltd, ondersteund door Fédération européenne de la Santé animale (Fedesa), en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverensector en de Raad van de Europese Unie, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer).....	14
2000/C 102/25	Zaak C-35/00: Beroep, op 8 februari 2000 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk.....	15
2000/C 102/26	Zaak C-46/00: Beroep, op 14 februari 2000 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland	15
2000/C 102/27	Doorhaling van zaak C-255/92 P.....	16
2000/C 102/28	Doorhaling van zaak C-129/99	16
2000/C 102/29	Doorhaling van zaak C-399/95	16
2000/C 102/30	Doorhaling van zaak C-195/96	16
2000/C 102/31	Doorhaling van zaak C-333/98	16
2000/C 102/32	Doorhaling van zaak C-291/99	16
2000/C 102/33	Doorhaling van zaak C-25/99.....	17
2000/C 102/34	Doorhaling van zaak C-346/99	17
GERECHT VAN EERSTE AANLEG		
2000/C 102/35	Arrest van het Gerecht van 13 december 1999 in de gevoegde zaken T-190/95 en T-45/96, Société de distribution de mécaniques et d'automobiles (Sodima) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Mededinging — Distributie van motorvoertuigen — Onderzoek van klachten — Beroepen wegens nalaten, tot nietigverklaring en tot schadevergoeding — Niet-ontvankelijkheid).....	18
2000/C 102/36	Arrest van het Gerecht van 13 december 1999 in de gevoegde zaken T-9/96 en T-211/96, Européenne automobile SARL tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Mededinging — Distributie van motorvoertuigen — Onderzoek van klachten — Beroepen wegens nalaten, tot nietigverklaring en tot schadevergoeding)...	18
2000/C 102/37	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 16 december 1999 in zaak T-158/96, Acciaierie di Bolzano SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (EGKS-Verdrag — Beroep tot nietigverklaring — Staatssteun — Beschikking waarbij onverenigbaarheid van steun wordt vastgesteld en terugbetaling ervan wordt gelast — Niet-aangemelde steunmaatregelen — Toepasselijke staalsteuncode — Recht van verweer — Gewettigd vertrouwen — Toepasselijke rentepercentages — Motivering)...	19

2000/C 102/38	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 17 februari 2000 in zaak T-183/97: C. Micheli en anderen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Beroep tot nietigverklaring — Gemeenschappelijk beleid op gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling — Programma MAST III — Besluit tot vaststelling van lijst van voor gemeenschapssteun in aanmerking komende projectvoorstellen — Voorstel uitgesloten van gemeenschapsfinanciering — Procesbelang — Afdoening zonder beslissing).....	19
2000/C 102/39	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 17 februari 2000 in zaak T-241/97: Stork Amsterdam BV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Mededinging — Administratieve procedure — Onderzoek van klachten — Schending van artikel 85 EG-Verdrag (thans artikel 81 EG) — Administratieve seponeringsbrief — Heropening van procedure — Motivering — Verplichting — Strekking — Samenwerkingsovereenkomst — Wederkerig exclusiviteitsbeding voor leveringen — Niet-concurrentiebeding”)	20
2000/C 102/40	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 december 1999 in zaak T-300/97: B. Latino tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Beroepsziekte — Blootstelling aan asbest — Percentage blijvende gedeeltelijke invaliditeit — Onregelmatigheid van advies van medische commissie — Ontoereikende motivering).....	20
2000/C 102/41	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 december 1999 in zaak T-27/98: A. Nardone tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Beroepsziekte — Blootstelling aan asbest en andere stoffen — Percentage blijvende gedeeltelijke invaliditeit — Onregelmatigheid van advies van medische commissie)	21
2000/C 102/42	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 10 februari 2000 in de gevoegde zaken T-32/98 en T-41/98: Regering van de Nederlandse Antillen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Associatie van landen en gebieden overzee met de Gemeenschap — Verordening (EG) nr. 2352/97 — Verordening (EG) nr. 2494/97 — Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid — LGO-besluit — Vrijwaringsmaatregel — Oorzakelijk verband”).....	21
2000/C 102/43	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 3 februari 2000 in de gevoegde zaken T-46/98 en T-151/98: Conseil des communes et régions d'Europe (CCRE) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Beroep tot nietigverklaring — Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling — Vermindering van financiële bijstand — Ontoereikende motivering — Gewettigd vertrouwen — Rechtszekerheid”).....	22
2000/C 102/44	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 1 februari 2000 in zaak T-63/98: Transpo Maastricht BV en M. Ooms tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Binnenvaart — Structurele sanering — Toepassing van verordening [EEG] nr. 1101/89 — Ontheffing”).....	22
2000/C 102/45	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 16 december 1999 in zaak T-143/98: M. Cendrowicz tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Aanstelling — Vaststelling van niveau van te vervullen ambt — Kennisgeving van vacature — Vergelijking van verdiensten — Kennelijke fout).....	23
2000/C 102/46	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 december 1999 in zaak T-144/98: D. Cantoreggi tegen het Europees Parlement (Ambtenaren — Bevordering — Vergelijking van verdiensten).....	23
2000/C 102/47	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 16 december 1999 in zaak T-198/98: Micro Leader Business tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Mededinging — Klacht — Afwijzing — Artikelen 85 en 86 EG-Verdrag (thans artikelen 81 EG en 82 EG) — Verbod op invoer van in derde land in het verkeer gebrachte software — Uitputting van auteursrechten — Richtlijn 91/250/EEG)	24

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2000/C 102/48	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 3 februari 2000 in zaak T-60/99: M. Townsend tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Gemeenschappelijk stelsel van ziektekostenverzekering — Dekking van echtgenoot)...	24
2000/C 102/49	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 7 februari 2000 in zaak T-168/94 (92) Blackspur DIY Ltd e.a. tegen Raad van de Europese Unie (Begroting van kosten) ..	24
2000/C 102/50	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 4 februari 2000 in zaak T-147/96: H. Batho tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Exceptie van niet-ontvankelijkheid — Nieuw en wezenlijk feit — Bevestigend besluit — Indeling in rang — Artikel 31, lid 2, Statuut)	25
2000/C 102/51	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 6 december 1999 in zaak T-81/98, P. Boyes tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Overlijden van verzoeker — Geen hervatting van procedure door rechthebbenden — Afdoening zonder beslissing”)	25
2000/C 102/52	Beschikking van de President van het Gerecht van eerste aanleg van 15 december 1999 in zaak T-191/98 R II: Cho Yang Shipping Co. Ltd tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Mededinging — Betaling van geldboete — Bankgarantie — Kort geding — Spoedeisendheid — Voorlopige maatregelen)	26
2000/C 102/53	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 10 februari 2000 in zaak T-5/99, P. Andriotis tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen en Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding (Cedefop) („Cedefop — Procedure inzake toewijzing van een overheidsopdracht voor het verrichten van diensten — Aanbesteding voor diensten van architect — Geen publicatie van bericht betreffende resultaten van toewijzingsprocedure — Procesbelang — Kennelijke niet-ontvankelijkheid”)	26
2000/C 102/54	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 16 december 1999 in zaak T-153/99, L. Simonella tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaar — Weigering van bevordering — Beroep tot nietigverklaring en tot schadevergoeding — Kennelijke niet-ontvankelijkheid)	27
2000/C 102/55	Zaak T-268/99: Beroep, op 15 november 1999 ingesteld door Fédération Nationale d’Agriculture Biologique des Régions de France (FNAB) e.a. tegen Raad van de Europese Unie	27
2000/C 102/56	Zaak T-354/99: Beroep, op 10 december 1999 ingesteld door Kuwait Petroleum (Nederland) B.V. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	28
2000/C 102/57	Zaak T-357/99: Beroep, op 22 december 1999 ingesteld door Telefon & Buch VerlagsgmbH tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	28
2000/C 102/58	Zaak T-358/99: Beroep, op 22 december 1999 ingesteld door Telefon & Buch VerlagsgmbH tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	29
2000/C 102/59	Zaak T-360/99: Beroep, op 24 december 1999 ingesteld door Community Concepts AG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	29
2000/C 102/60	Zaak T-17/00: Beroep, op 21 januari 2000 ingesteld door W. Rothley en 70 andere afgevaardigden van het Europees Parlement tegen Europees Parlement.	30

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2000/C 102/61	Gedeeltelijke doorhaling in de gevoegde zaken T-530/93 e.a.	31
2000/C 102/62	Doorhaling van zaak T-219/94	31
2000/C 102/63	Doorhaling van zaak T-206/95	31
2000/C 102/64	Doorhaling van zaak T-15/98.....	31
2000/C 102/65	Doorhaling van zaak T-161/99	32
2000/C 102/66	Doorhaling van zaak T-181/99	32

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 20 januari 2000

in zaak C-414/98 (verzoek van het Verwaltungsgericht Schwerin om een prejudiciële beslissing): landerzeuergemeinschaft eG Groß Godems tegen Amt für Landwirtschaft Parchim⁽¹⁾

(„Landbouw — Verordening (EEG) nr. 4115/88 — Steun voor extensivering van productie — Toepasselijke sancties”)

(2000/C 102/01)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-414/98, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG Verdrag (thans artikel 234 EG) van het Verwaltungsgericht Schwerin (Duitsland), in het aldaar aanhangige geding tussen Landerzeuergemeinschaft eG Groß Godems en Amt für Landwirtschaft Parchim, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 16 van verordening (EEG) nr. 4115/88 van de Commissie van 21 december 1988 tot vaststelling van de bepalingen ter uitvoering van de steunregeling voor de extensivering van de productie (PB L 361, blz. 13), zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 838/93 van de Commissie van 6 april 1993 (PB L 88, blz. 16), heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt:

J. C. Moitinho de Almeida, kamerpresident, C. Gulmann en J.-P. Puissechet (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: R. Grass, op 20 januari 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Artikel 16, lid 1, van verordening (EEG) nr. 4115/88 van de commissie van 21 december 1988 tot vaststelling van de bepalingen ter uitvoering van de steunregeling voor de extensivering van productie, zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 838/93 van de Commissie van 6 april 1993, moet aldus moet worden uitgelegd, dat de aldaar bepaalde wijze van berekening van de vermindering van de steun voor de extensivering van toepassing is wanneer het verschil tussen het aantal eenheden waarvoor steun is gevraagd, en het geconstateerde aantal eenheden meer dan twee hectaren bedraagt, maar minder dan 10 % van de oppervlakte waarvoor steun is gevraagd.
2. De vermindering van de steun voor de extensivering, bepaald in artikel 16, lid 1, tweede zin, van verordening (EEG) nr. 4115/88, zoals gewijzigd bij verordening nr. 838/93, geldt voor de gehele looptijd van de verbintenis van de begunstigde, behalve wanneer deze kan bewijzen dat het verschil tussen het aantal eenheden waarvoor steun is gevraagd, en het geconstateerde aantal eenheden noch aan zijn opzet noch aan zijn nalatigheid is toe te schrijven.

⁽¹⁾ PB C 33 van 6.2.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 27 januari 2000

in de gevoegde zaken C-104/89 en C-37/90 (verzoeken om schadevergoeding en rente): J. M. Mulder, W. H. Brinkhoff, J. M. M. Muskens, T. Twijnstra (C-104/89), en O. Heinemann (C-37/90), tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾

(„Extra heffing op melk — Niet-contractuele aansprakelijkheid — Schadevergoeding en waardering van schade”)

(2000/C 102/02)

(Procestaten: Nederlands en Duits)

In de gevoegde zaken C-104/89 en C-37/90, J. M. Mulder, W. H. Brinkhoff, J. M. M. Muskens, T. Twijnstra, vertegenwoordigd door H. J. Bronkhorst, advocaat te 's-Gravenhage, en E. H. Pijnacker Hordijk, advocaat te Amsterdam, docmilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van J. Loesch, advocaat aldaar, Rue Goethe 11, en O. Heinemann, vertegenwoordigd door M. Düsing, advocaat te Münster, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Lambert, Dupong en Konsbruck, advocaten aldaar, Rue des Bains 14a, tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigden in zaak C-104/89: A. Brautigam en G. Houttuin, en in zaak C-37/90: A. Brautigam) en Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden in zaak C-104/89: T. van Rijn, en in zaak C-37/90: D. Booß, bijgestaan door H.-J. Rabe), betreffende verzoeken om schadevergoeding krachtens de artikelen 178 en 215, tweede alinea, EG-Verdrag (thans de artikelen 235 EG en 288, tweede alinea, EG), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: P. J. G. Kapteyn, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, G. Hirsch (rapporteur) en H. Ragnemalm, rechters; advocaat-generaal: A. Saggio; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 27 januari 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

— in zaak C-104/89:

- 1) a) De Raad van de Europese Unie en de Commissie van de Europese Gemeenschappen worden hoofdelijk veroordeeld, aan Mulder een schadevergoeding van 555 818 NLG te betalen.
- b) Over dit bedrag dient rente te worden betaald met ingang van 1 oktober 1984 tot aan de datum van uitspraak van het interlocutoir arrest op de voet van 1,85 % per jaar.

- c) Met ingang van deze laatste datum zijn over dit bedrag moratoire interessen verschuldigd ad 8 % per jaar tot aan de datum van feitelijke voldoening.
- 2) a) De Raad en de Commissie worden hoofdelijk veroordeeld, aan Brinkhoff een schadevergoeding van 362 383 NLG te betalen.
 - b) Over dit bedrag dient rente te worden betaald met ingang van 5 mei 1984 tot aan de datum van uitspraak van het interlocutoir arrest op de voet van 1,85 % per jaar.
 - c) Met ingang van deze laatste datum zijn over dit bedrag moratoire interessen verschuldigd ad 8 % per jaar tot aan de datum van feitelijke voldoening.
- 3) a) De Raad en de Commissie worden hoofdelijk veroordeeld, aan Muskens een schadevergoeding van 324 914 NLG te betalen.
 - b) Over dit bedrag dient rente te worden betaald met ingang van 22 november 1984 tot aan de datum van uitspraak van het interlocutoir arrest op de voet van 1,85 % per jaar.
 - c) Met ingang van deze laatste datum zijn over dit bedrag moratoire interessen verschuldigd ad 8 % per jaar tot aan de datum van feitelijke voldoening.
- 4) a) De Raad en de Commissie worden hoofdelijk veroordeeld, aan Twijnstra een schadevergoeding van 579 570 NLG te betalen.
 - b) Over dit bedrag dient rente te worden betaald met ingang van 10 april 1985 tot aan de datum van uitspraak van het interlocutoire arrest op de voet van 1,85 % per jaar.
 - c) met ingang van deze laatste datum zijn over dit bedrag moratoire interessen verschuldigd ad 8 % per jaar tot aan de datum van feitelijke voldoening.
- in zaak C-37/90:
- 5) a) De Raad en de Commissie worden hoofdelijk veroordeeld, aan Heinemann een schadevergoeding van 17 411 DEM te betalen.
 - b) Over dit bedrag dient rente te worden betaald met ingang van 20 november 1984 tot aan de datum van uitspraak van het interlocutoire arrest op de voet van 1,5 % per jaar.
 - c) Met ingang van deze laatste datum zijn over dit bedrag moratoire interessen verschuldigd ad 7 % per jaar tot aan de datum van feitelijke voldoening.
- in de beide zaken:
- 6) De beroepen worden voor het overige verworpen.

- 7) De Raad en de Commissie zullen hun eigen kosten en hoofdelijk 90 % van de kosten van verzoekers dragen, met uitzondering van de kosten van het door het Hof gelaste deskundigenonderzoek. Deze zullen voor 90 % hoofdelijk worden gedragen door de Raad en de Commissie. Aangezien 10 % van deze kosten ten laste van verzoekers in de beide zaken gezamenlijk blijven, zullen zij door verzoekers in zaak C-104/89 worden gedragen ten belope van 22 % ieder en door Heinemann ten belopen van 12 %.

(¹) PB C 109 van 29.4.1989.
PB C 71 van 21.3.1990.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 27 januari 2000

in zaak C-8/98 (verzoek van het Landgericht Heilbronn om een prejudiciële beslissing): Dansommer A/S tegen A. Götz(¹)

(„Executieverdrag — Artikel 16, punt 1 — Exclusieve bevoegdheid ten aanzien van huur en verhuur, pacht en verpachting van onroerende goederen — Werkingssfeer”)

(2000/C 102/03)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-8/98, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG (ex artikel 177) van het Landgericht Heilbronn (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen Dansommer A/S en A. Götz, betreffende een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 16, punt 1, sub a, van voornoemd Verdrag van 27 september 1968 (PB 1972, L 299, blz. 32), zoals gewijzigd bij het Verdrag van 9 oktober 1978 inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (PB L 304, blz. 1, en — gewijzigde tekst — blz. 77), het Verdrag van 25 oktober 1982 inzake de toetreding van de Helleense Republiek (PB L 388, blz. 1), en het Verdrag van 26 mei 1989 inzake de toetreding van het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek (PB L 285, blz. 1), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: R. Schintgen (rapporteur), president van de Tweede kamer, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, P. J. G. Kapteyn en G. Hirsch, rechters; advocaat-generaal: A. La Pergola; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 27 januari 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De exclusieve bevoegdheidsregel van artikel 16, punt 1, sub a, van het Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, zoals gewijzigd bij het Verdrag van 9 oktober 1978 inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, het Verdrag van 25 oktober 1982 inzake de toetreding van de Helleense Republiek, en het Verdrag van 26 mei 1989 inzake de toetreding van het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek, die voor geschillen ten aanzien van huur en verhuur, pacht en verpachting van onroerende goederen geldt, is van toepassing op een schadevordering wegens onvoldoende onderhoud en beschadiging van een woning die door een particulier was gehuurd om er enkele weken vakantie door te brengen, ook wanneer die vordering niet rechtstreeks door de eigenaar van het onroerend goed is ingesteld, maar door een professionele reisorganisator die de betrokkene de woning heeft verhuurd en die ageert als gesubrogeerde in de rechten van de eigenaar van het onroerend goed.

De bijkomende clausules betreffende de annuleringsverzekering en de garantie van de door de klant betaalde prijs, die in de algemene voorwaarden van de tussen die organisator en de huurder gesloten overeenkomst zijn opgenomen, doen niet eraan af, dat het om de huur van een onroerend goed in de zin van die bepaling van het Executieverdrag gaat.

(¹) PB C 72 van 7.3.1998.

ARREST VAN HET HOF

van 27 januari 2000

in zaak C-190/98 (verzoek van het Oberlandesgericht Linz om een prejudiciële beslissing): Volker Graf tegen Filzmoser Maschinenbau GmbH(¹)

(Vrij verkeer van werknemers — Ontslagvergoeding — Geweigerd wanneer werknemer arbeidsovereenkomst opzegt om in andere lidstaat werkzaamheden in loondienst te gaan verrichten)

(2000/C 102/04)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-190/98, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van het Oberlandesgericht Linz (Oostenrijk), in het aldaar aanhangig geding tussen Volker Graf en Filzmoser Maschinenbau GmbH, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van

artikel 48 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 39 EG), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J. C. Moitinho de Almedia, L. Sevón en R. Schintgen (rapporteur), kamerpresidenten, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm en M. Wathelet, rechters; advocaat-generaal: N. Fennelly; griffier: D. Louterman-Hubeau, hoofdadministrateur, op 27 januari 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 48 van het Verdrag (thans, na wijziging, artikel 39 EG) verzet zich niet tegen een nationale regeling die een werknemer het recht op een ontslagvergoeding ontzegt wanneer de werknemer de arbeidsovereenkomst zelf beëindigt om in een andere lidstaat in loondienst te gaan werken, terwijl zij de werknemer het recht op een dergelijke vergoeding wel toekent wanneer de arbeidsovereenkomst eindigt zonder dat de werknemer zelf het initiatief tot de beëindiging heeft genomen of deze beëindiging aan hem is toe te rekenen.

(¹) PB C 234 van 25.7.1998.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 3 februari 2000

in zaak C-207/98 (verzoek van het Landesarbeitsgericht Mecklenburg-Vorpommern om een prejudiciële beslissing): S.-K. Mahlburg tegen Land Mecklenburg-Vorpommern (¹)

(„Gelijke behandeling van mannen en vrouwen — Toegang tot arbeid — Weigering zwangere vrouw in dienst te nemen”)

(2000/C 102/05)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-207/98, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG (ex artikel 177) van het Landesarbeitsgericht Mecklenburg-Vorpommern, (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen S.-K. Mahlburg en Land Mecklenburg-Vorpommern betreffende een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 2, lid 1, van richtlijn 76/207/EEG van de Raad van 9 februari 1976 betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden (PB L 39, blz. 40), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: P. J. G. Kapteyn (rapporteur),

waarnemend voor de president van de Zesde kamer, G. Hirsch en H. Ragnemalm, rechters; advocaat-generaal: A. Saggio; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 3 februari 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 2, leden 1 en 3, van richtlijn 76/207/EEG van de Raad van 9 februari 1976 betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden, verzet zich tegen de weigering, een zwangere vrouw voor een functie voor onbepaalde tijd in dienst te nemen op grond dat voor de duur van haar zwangerschap een met die toestand verbonden wettelijk arbeidsverbod belet, dat zij die functie van meet af aan uitoefent.

(¹) PB C 234 van 25.7.1998.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 3 februari 2000

in zaak C-293/98 (verzoek van de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Oviedo om een prejudiciële beslissing): Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (Egeda) tegen Hostelería Asturiana SA (Hoasa) (¹)

(„Auteursrechten — Satellietomroep en doorgifte via de kabel”)

(2000/C 102/06)

(Procestaal: Spaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-293/98, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Oviedo (Spanje), in het aldaar aanhangig geding tussen Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (Egeda) en Hostelería Asturiana SA (Hoasa), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 1 van richtlijn 93/83/EEG van de Raad van 27 september 1993 tot coördinatie van bepaalde voorschriften betreffende het auteursrecht en naburige rechten op het gebied van de satellietomroep en de doorgifte via de kabel (PB L 248, blz. 15), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: P. J. G. Kapteyn (rapporteur), waarnemend voor de president van de Zesde kamer, G. Hirsch en H. Ragnemalm, rechters; advocaat-generaal: A. La Pergola; griffier: H. Von Holstein, adjunct-griffier, op 3 februari 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De vraag of, wanneer een hotelbedrijf televisiesignalen per satelliet of via de ether opvangt en naar de hotelkamers doorgeeft, daarbij sprake is van „mededeling aan het publiek” of „ontvangst door het publiek”, wordt niet beheerst door richtlijn 93/83/EEG van de Raad van 27 september 1993 tot coördinatie van bepaalde voorschriften betreffende het auteursrecht en naburige rechten op het gebied van de satellietomroep en de doorgifte via de kabel, en moet derhalve naar nationaal recht worden beoordeeld.

(¹) PB C 299 van 26.9.1998.

ARREST VAN HET HOF

van 8 februari 2000

in zaak C-17/98 (verzoek van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage om een prejudiciële beslissing):
Emesa Sugar (Free Zone) NV tegen Aruba (¹)

(Associatieregeling van landen en gebieden overzee — Besluit 97/803/EG — Suikerimporten — Oorsprongscumulatie ACS/LGO — Geldigheidstoetsing — Nationale rechterlijke instantie — Voorlopige voorzieningen)

(2000/C 102/07)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-17/98, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van de president van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage (Nederland), in het aldaar aanhangig geding tussen Emesa Sugar (Free Zone) NV en Aruba, om een prejudiciële beslissing over de geldigheid van besluit 97/803/EG van de Raad van 24 november 1997 tot tussentijdse herziening van besluit 91/482/EEG betreffende de associatie van de landen en gebieden overzee met de Europese Gemeenschap (PB L 329, blz. 50), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J. C. Moitinho de Almeida e D. A. O. Edward, kamerpresidenten, P. J. G. Kapteyn, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm en M. Wathelet (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 8 februari 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Bij onderzoek van de gestelde vragen is niet gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid kunnen aantasten van besluit 97/803/EG van de Raad van 24 november 1997 tot tussentijdse herziening van besluit 91/482/EEG betreffende de associatie van de landen en gebieden overzee met de Europese Gemeenschap.

2) Een nationale rechter kan bij een dreigende schending van het gemeenschapsrecht slechts voorlopige voorzieningen tegen een niet-communautaire autoriteit treffen:

- indien hij ernstig twijfelt aan de geldigheid van de door die autoriteit uitgevoerde communautaire bepalingen en hij, wanneer de vraag betreffende de geldigheid van de in het hoofdgeding betwiste bepalingen nog niet aan het Hof is voorgelegd, deze vraag zelf verwijst;
- indien de zaak spoedeisend is en voor de verzoeker ernstige en onherstelbare schade dreigt, en
- indien die rechter naar behoren rekening houdt met het belang van de Gemeenschap.

De omstandigheid dat een rechterlijke instantie van een lidstaat overeenkomstig de bepalingen van zijn nationaal recht dergelijke voorlopige voorzieningen treft tegen een autoriteit van een land of gebied overzee, kan geen wijziging brengen in de voorwaarden waaronder de nationale rechterlijke instanties de voorlopige bescherming van particulieren dienen te verzekeren ingeval de betwisting op het gemeenschapsrecht berust.

(¹) PB C 94 van 28.3.1998.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 10 februari 2000

in zaak C-50/96 (verzoek van het Landesarbeitsgericht Hamburg om een prejudiciële beslissing): Deutsche Telekom AG tegen L. Schröder (¹)

(„Gelijke beloning van mannelijke en vrouwelijke werknemers — Artikel 119 EG-Verdrag (artikelen 177 tot en met 120 EG-Verdrag zijn vervangen door artikelen 136 EG tot en met 143 EG) — Protocol ad artikel 119 EG-Verdrag — Ondernemings- of sectorale regeling inzake sociale zekerheid — Uitsluiting van deeltijdwerknemers van aansluiting bij bedrijfspensioenregeling die recht geeft op aanvullend pensioen — Aansluiting met terugwerkende kracht — Recht op pensioen — Verhouding tussen nationaal recht en gemeenschapsrecht”)

(2000/C 102/08)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-50/96, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van het Landesarbeitsgericht Hamburg (Duitsland), in het aldaar aan-

hangig geding tussen Deutsche Telekom AG, voorheen Deutsche Bundespost Telekom, en L. Schröder, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 119 EG-Verdrag (de artikelen 117 tot en met 120 EG-Verdrag zijn vervangen door de artikelen 136 EG tot en met 143 EG) en het Protocol ad artikel 119 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, gehecht aan het EG-Verdrag, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: R. Schintgen (rapporteur), president van de Tweede kamer, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, G. Hirsch en H. Ragnemalm, rechters; advocaat-generaal: G. Cosmas; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 10 februari 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) De uitsluiting van deeltijdwerknemers van een bedrijfspensioenregeling als in het hoofdgeding aan de orde is, is een bij artikel 119 van het Verdrag (de artikelen 117 tot en met 120 EG-Verdrag zijn vervangen door de artikelen 136 EG tot en met 143 EG) verboden discriminatie, wanneer een aanzienlijk groter percentage vrouwelijke dan mannelijke werknemers door deze maatregel wordt geraakt en deze niet wordt gerechtvaardigd door objectieve factoren die niets van doen hebben met discriminatie op grond van geslacht.
- 2) In een geval waarin de uitsluiting van deeltijdwerknemers van een bedrijfspensioenregeling een bij artikel 119 van het Verdrag verboden indirecte discriminatie is, is de mogelijkheid om zich op de rechtstreekse werking van artikel 119 van het Verdrag te beroepen in zoverre in de tijd beperkt, dat de tijdvakken van arbeid van die werknemers voor hun aansluiting met terugwerkende kracht bij een dergelijke regeling en de berekening van de uitkeringen waarop zij recht hebben, slechts in aanmerking kunnen worden genomen vanaf 8 april 1976, de datum van uitspraak van het arrest Defrenne II (43/75), behalve in het geval van werknemers of hun rechtverkrijgenden die vóór die datum een rechtsoverdracht hebben ingesteld of een daarmee gelijk te stellen vordering hebben ingediend.
- 3) De uit het arrest Defrenne II volgende beperking in de tijd van de mogelijkheid om zich op de rechtstreekse werking van artikel 119 van het Verdrag te beroepen, staat niet in de weg aan nationale bepalingen die een gelijkheidsbeginsel omvatten, op grond waarvan deeltijdwerknemers in omstandigheden als die van het hoofdgeding recht hebben op aansluiting met terugwerkende kracht bij een bedrijfspensioenregeling en op uitkeringen krachtens die regeling.
- 4) Het gemeenschapsrecht, met name het verbod van discriminatie op grond van nationaliteit en artikel 119 van het Verdrag, staat niet in de weg aan bepalingen van een lidstaat die een gelijkheidsbeginsel omvatten, op grond waarvan deeltijdwerknemers in omstandigheden als die van het hoofdgeding recht hebben op aansluiting met terugwerkende kracht bij een bedrijfspensioenregeling en op uitkeringen krachtens die regeling, niettegenstaande het risico van verstoringen van de mededinging tussen ondernemers uit de verschillende lidstaten ten nadele van de werkgevers in de eerste lidstaat.

(¹) PB C 133 van 4.5.1996.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 10 februari 2000

in de gevoegde zaken C-234/96 en C-235/96 (verzoeken van het Landesarbeitsgerichts Hamburg om een prejudiciële beslissing): Deutsche Telekom AG tegen A. Vick (C-234/96), U. Conze (C-235/96)⁽¹⁾

(„Gelijke beloning van mannelijke en vrouwelijke werknemers — Artikel 119 EG-Verdrag (artikelen 177 tot en met 120 EG-Verdrag zijn vervangen door artikelen 136 EG tot en met 143 EG) — Protocol ad artikel 119 EG-Verdrag — Ondernemings- of sectorale regeling inzake sociale zekerheid — Uitsluiting van deeltijdwerknemers van aansluiting bij bedrijfspensioenregeling die recht geeft op aanvullend pensioen — Aansluiting met terugwerkende kracht — Recht op pensioen — Verhouding tussen nationaal recht en gemeenschapsrecht”)

(2000/C 102/09)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In de gevoegde zaken C-234/96 en C-235/96, betreffende verzoeken aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van het Landesarbeitsgericht Hamburg (Duitsland), in de aldaar aanhangige gedingen tussen Deutsche Telekom AG en A. Vick (C-234/96), U. Conze (C-235/96), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 119 EG-Verdrag (de artikelen 117 tot en met 120 EG-Verdrag zijn vervangen door de artikelen 136 EG tot en met 143 EG) en het Protocol ad artikel 119 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, gehecht aan het EG-Verdrag, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: R. Schintgen (rapporteur), president van de Tweede kamer, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, G. Hirsch en H. Ragnemalm, rechters; advocaat-generaal: G. Cosmas; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 10 februari 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) De uit het arrest van 8 april 1976, Defrenne II (43/75), volgende beperking in de tijd van de mogelijkheid om zich op de rechtstreekse werking van artikel 119 EG-Verdrag (de artikelen 117 tot en met 120 EG-Verdrag zijn vervangen door de artikelen 136 EG tot en met 143 EG) te beroepen, staat niet in de weg aan nationale bepalingen die een gelijkheidsbeginsel omvatten, op grond waarvan alle deeltijdwerknemers in omstandigheden als die van de hoofdgedingen recht hebben op aansluiting met terugwerkende kracht bij een bedrijfspensioenregeling en op uitkeringen krachtens die regeling.

- 2) Het feit dat de relevante nationale bepalingen verbieden, werknemers te discrimineren op grond van de omstandigheid dat zij in deeltijd werkzaam zijn en niet op grond van hun geslacht, maakt geen verschil voor het antwoord op de eerste vraag.

(¹) PB C 269 van 14.9.1996.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 10 februari 2000

in de gevoegde zaken C-270/97 en C-271/97 (verzoeken van het Landesarbeitsgericht Niedersachsen om een prejudiciële beslissing): Deutsche Post AG tegen E. Sievers (C-270/97), B. Schrage (C-271/97)(¹)

(„Gelijke beloning van mannelijke en vrouwelijke werknemers — Artikel 119 EG-Verdrag (artikelen 117 tot en met 120 EG-Verdrag zijn vervangen door artikelen 136 EG tot en met 143 EG) — Protocol ad artikel 119 EG-Verdrag — Ondernemings- of sectorale regeling inzake sociale zekerheid — Uitsluiting van deeltijdwerknemers van aansluiting bij bedrijfspensioenregeling die recht geeft op aanvullend pensioen — Aansluiting met terugwerkende kracht — Recht op pensioen — Verhouding tussen nationaal recht en gemeenschapsrecht”)

(2000/C 102/10)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In de gevoegde zaken C-270/97 en C-271/97, betreffende verzoeken aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van het Landesarbeitsgericht Niedersachsen (Duitsland), in de aldaar aanhangige gedingen tussen Deutsche Post AG en E. Sievers (C-270/97), B. Schrage (C-271/97), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 119 EG-Verdrag (de artikelen 117 tot en met 120 EG-Verdrag zijn vervangen door de artikelen 136 EG tot en met 143 EG) en het protocol ad artikel 119 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, gehecht aan het EG-Verdrag, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: R. Schintgen (rapporteur), president van de Tweede kamer, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, G. Hirsch en H. Ragnemalm, rechters; advocaat-generaal: G. Cosmas; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 10 februari 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) De uit het arrest van 8 april 1976, Defrenne II (43/75, Jurispr. blz. 455), volgende beperking in de tijd van de mogelijkheid om zich op de rechtstreekse werking van artikel 119 EG-Verdrag (de

artikelen 117 tot en met 120 EG-Verdrag zijn vervangen door de artikelen 136 EG tot en met 143 EG) te beroepen, staat niet in de weg aan nationale bepalingen die een gelijkheidsbeginsel omvatten, op grond waarvan alle deeltijdwerknemers in omstandigheden als die van de hoofdgedingen recht hebben op aansluiting met terugwerkende kracht bij een bedrijfspensioenregeling en op uitkeringen krachtens die regeling.

- 2) Artikel 119 van het Verdrag staat niet in de weg aan bepalingen van een lidstaat die een gelijkheidsbeginsel omvatten, op grond waarvan alle deeltijdwerknemers in omstandigheden als die van de hoofdgedingen recht hebben op aansluiting met terugwerkende kracht bij een bedrijfspensioenregeling en op uitkeringen krachtens die regeling, niettegenstaande het risico van verstoringen van de mededinging tussen ondernemers uit de verschillende lidstaten ten nadele van de werkgevers in de eerste lidstaat.
- 3) De nationale rechter moet zijn nationale recht zoveel mogelijk uitleggen in het licht van de bewoordingen en het doel van de toepasselijke bepalingen van gemeenschapsrecht, met name artikel 119 van het Verdrag, teneinde de toepassing van het beginsel van gelijke beloning voor mannelijke en vrouwelijke werknemers te verzekeren.

(¹) PB C 271 van 6.9.1997.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 10 februari 2000

in zaak C-340/97 (verzoek van het Bayerisches Verwaltungsgerichts Ansbach om een prejudiciële beslissing): Ömer Nazli, Caglar Nazli, Melike Nazli tegen Stadt Nürnberg(¹)

(„Associatieovereenkomst EEG-Turkije — Vrij verkeer van werknemers — Artikelen 6, lid 1, en 14, lid 1, van besluit nr. 1/80 van de Associatieraad — Het behoren tot de legale arbeidsmarkt van een lidstaat — In voorlopige hechtenis genomen en vervolgens tot voorwaardelijke gevangenisstraf veroordeeld Turks werknemer — Uitzetting om redenen van algemene preventie”)

(2000/C 102/11)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-340/97, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van

het Bayerischen Verwaltungsgericht Ansbach (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen Ömer Nazli, Caglar Nazli, Melike Nazli tegen Stadt Nürnberg, betreffende om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 6, lid 1, en 14, lid 1, van besluit nr. 1/80 van 19 september 1980 betreffende de ontwikkeling van de associatie, vastgesteld door de Associatieraad die is ingesteld bij de overeenkomst waarbij een associatie tot stand is gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: R. Schintgen (rapporteur), president van de Tweede kamer, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, P. J. G. Kapteyn en G. Hirsch, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 10 februari 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Een Turks onderdaan die gedurende een ononderbroken periode van meer dan vier jaar in een lidstaat legale arbeid heeft verricht, doch die vervolgens meer dan een jaar in voorlopige hechtenis is genomen ter zake van een strafbaar feit waarvoor hij nadien onherroepelijk is veroordeeld tot een volledig voorwaardelijke vrijheidsstraf, heeft niet op grond dat hij tijdens zijn preventieve hechtenis geen arbeid heeft verricht, opgehouden tot de legale arbeidsmarkt van de lidstaat van ontvangst te behoren, wanneer hij binnen een redelijke termijn na zijn vrijlating opnieuw werk vindt, en kan in die lidstaat aanspraak maken op verlenging van zijn verblijfsvergunning teneinde zijn recht op vrije toegang tot iedere arbeid in loondienst te zijner keuze krachtens artikel 6, lid 1, derde streepje, van besluit nr. 1/80 betreffende de ontwikkeling van de associatie, vastgesteld door de Associatieraad die is ingesteld bij de overeenkomst waarbij een associatie tot stand is gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije, te kunnen blijven uitoefenen.
- 2) Artikel 14, lid 1, van besluit nr. 1/80 moet aldus worden uitgelegd, dat het zich verzet tegen de uitzetting van een Turks onderdaan die een rechtstreeks bij voornoemd besluit toegekend recht geniet, wanneer deze maatregel wordt gelast naar aanleiding van een strafrechtelijke veroordeling ter afschrikking van andere vreemdelingen, zonder dat het persoonlijk gedrag van de betrokkene concreet doet vermoeden, dat hij andere ernstige overtredingen zal begaan die de openbare orde in de lidstaat van ontvangst zullen verstoren.

(¹) PB C 357 van 22.11.1997.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 17 februari 2000

in zaak C-156/97: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Van Balkom Non-Ferro Scheiding BV (¹)

(„Arbitragebeding — Opzegging van overeenkomst — Recht op terugbetaling van voorschotten”)

(2000/C 102/12)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-156/97, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: H. van Lier en G. zur Hausen, bijgestaan door B. Wägenbaur) tegen Van Balkom Non-Ferro Scheiding BV, gevestigd te Oss (Nederland), vertegenwoordigd door D. Baas, advocaat te Mannheim, Postfach 10 27 50, D-68027 Mannheim), betreffende de terugvordering van een voorschot dat de Commissie aan verweerster heeft betaald voor een demonstratieproject op het gebied van energieopwekking uit afval dat overblijft bij de verwerking van autoschroot, heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: R. Schintgen, kamerpresident, G. Hirsch (rapporteur) en V. Skouris, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: L. Hewlett, administrateur, en vervolgens H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 17 februari 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Van Balkom Non-Ferro Scheiding BV wordt veroordeeld tot betaling aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen van een bedrag van 251 649 euro, vermeerderd met rente over dit bedrag vanaf 1 mei 1995, berekend tegen de op de eerste werkdag van elke maand gepubliceerde percentages die het Europees Fonds voor monetaire samenwerking voor zijn euro-transacties hanteert.
- 2) Het beroep wordt voor het overige verworpen.
- 3) Van Balkom Non-Ferro Scheiding BV wordt in de kosten verwezen.

(¹) PB C 212 van 12.7.1997.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 24 februari 2000

in zaak C-434/97: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek⁽¹⁾

(„Beroep wegens niet-nakoming — Richtlijn 92/12/EEG — Specifieke heffing op gedistilleerd”)

(2000/C 102/13)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-434/97, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: H. Michard en E. Traversa) tegen Franse Republiek (gemachtigden: K. Rispal-Bellanger en G. Mignot), betreffende een verzoek om vast te stellen dat de Franse Republiek, door de voorschriften van artikel 26 van wet nr. 83-25 van 19 januari 1983 inzake de werkingssfeer en de maatstaf van heffing van de over alcoholhoudende dranken geheven „socialezekerheidsbijdrage” te handhaven, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 3, lid 2, van richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop (PB L 76, blz. 1), juncto, met name, artikel 20 van de richtlijn 92/83/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken (PB L 316, blz. 21), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: J. C. Moitinho de Almeida, president van de Zesde kamer, waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, L. Sevón, C. Gulmann, J.-P. Puissochet en M. Wathelet (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: A. Saggio; griffier: D. Louterman-Hubeau, hoofdadministrateur, op 24 februari 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst de Commissie van de Europese Gemeenschappen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 94 van 28.3.1998.

BESCHIKKING VAN HET HOF

van 11 januari 2000

in zaak C-295/98: Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾

(„EDGFL — Goedkeuring rekeningen — Tardiviteit van beroep — Niet-ontvankelijkheid”)

(2000/C 102/14)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-295/98, Italiaanse Republiek, (gemachtigde: U. Leanza, bijgestaan door D. Del Gaizo en G. Castellani Pastoris) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: F. P. Ruggeri Laderchi), betreffende een verzoek om gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking 98/358/EG van de Commissie van 6 mei 1998 betreffende de goedkeuring van de rekeningen die de lidstaten voor het begrotingsjaar 1994 hebben ingediend in verband met de door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw (EDGFL), afdeling Garantie, gefinancierde uitgaven, heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, L. Sevón en R. Schintgen, kamerpresidenten, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm, M. Wathelet (rapporteur) en V. Skouris, rechters; advocaat-generaal: S. Alber; griffier: R. Grass, op 11 januari 2000 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Het beroep wordt kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.
- 2) De Italiaanse Republiek wordt in de kosten verwezen.

⁽¹⁾ PB C 327 van 24.10.1998.

Verzoek van de Korkein hallinto-oikeus van 17 december 1999 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Stagecoach Finland, enerzijds, en stad Helsinki en HKL-Bussiliikenne, anderzijds

(Zaak C-513/99)

(2000/C 102/15)

De Korkein hallinto-oikeus heeft bij beschikking van 17 december 1999, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 28 december 1999, in het geding tussen Stagecoach Finland, enerzijds, en stad Helsinki en HKL-Bussiliikenne, anderzijds, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moeten de bepalingen betreffende de werkingssfeer van richtlijn 93/38/EEG van de Raad van 14 juni 1993 houdende coördinatie van de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en telecommunicatie (PB L 199, blz. 84), in het bijzonder artikel 2, lid 1, sub a, lid 2, sub c, en lid 4, aldus worden uitgelegd, dat de genoemde richtlijn van toepassing is op een door een gemeente als aanbestedende dienst gevolgde procedure voor de aanbesteding betreffende het verrichten van gemeentelijk busvervoer, wanneer
 - de gemeente op haar grondgebied verantwoordelijk is voor de planning, de ontwikkeling, de uitvoering en de overige organisatie van, alsmede voor het toezicht op het openbaar vervoer,
 - de gemeente voor bovengenoemde taken beschikt over een openbaarvervoercommissie en een daaronder ressorterend gemeentelijk vervoerbedrijf,
 - het gemeentelijk vervoerbedrijf een planningseenheid omvat, die optreedt als opdrachtgever die voorstellen voorbereidt voor de openbaarvervoercommissie met betrekking tot de vraag, welke lijnen worden aanbesteed en welke kwaliteit voor de diensten wordt vereist, en
 - het gemeentelijk vervoerbedrijf productie-eenheden omvat waardoor het zich economisch gezien onderscheidt van een ander vervoerbedrijf, waaronder een eenheid die busvervoerdiensten verricht en aan de desbetreffende aanbestedingen deelneemt?
2. Moeten de gemeenschapsbepalingen inzake overheidsopdrachten, in het bijzonder artikel 36, lid 1, van richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening (PB L 209, blz. 1), of het daarmee corresponderende artikel 34, lid 1, van richtlijn 93/38/EEG, aldus worden uitgelegd, dat een gemeente als aanbestedende dienst bij de organisatie van een aanbesteding betreffende het verrichten van gemeentelijk busvervoer, als criteria voor de gunning van de opdracht aan de economisch voordeligste offerte niet

alleen rekening mag houden met de prijs van de offerte, de kwaliteits- en milieuregeling van de vervoerondernemer en verscheidene andere kenmerken van het busmaterieel, doch ook met de geringe stikstofmonoxyde-emissies en het lage geluidsniveau van het busmaterieel dat het voorwerp vormt van de offerte van een inschrijver en wel op zodanige — tevoren in de aanvraag van offertes bekendgemaakte — wijze, dat wanneer de stikstofmonoxyde- of geluidsemis-sies van de afzonderlijke bussen onder een bepaald niveau blijven, voor dat materieel extra punten worden toegekend waarmee bij de vergelijking van de offertes rekening moet worden gehouden?

3. Ingeval de vorige vraag bevestigend wordt beantwoord, wordt het Hof nog verzocht om een antwoord op de volgende vraag: moeten de gemeenschapsbepalingen inzake overheidsopdrachten aldus worden uitgelegd, dat het evenwel niet is toegestaan extra punten toe te kennen voor bovengenoemde kenmerken betreffende de stikstofmonoxyde-emissies en het geluidsniveau van het materieel, wanneer tevoren bekend is, dat het eigen busvervoerbedrijf van de gemeente die de aanbestedende dienst is, in staat is een offerte in te dienen met betrekking tot materieel dat de genoemde kenmerken vertoont, waarvoor door omstandigheden anders maar weinig ondernemingen uit die branche een offerte kunnen indienen?

Verzoek van de Korkein hallinto-oikeus van 31 december 1999 om een prejudiciële beslissing in de door Palin Granit Oy en het bestuur van de intercommunale vereniging voor gezondheidszaken van Vehmassalo ahangig gemaakte zaak

(Zaak C-9/00)

(2000/C 102/16)

De Korkein hallinto-oikeus heeft bij beschikking van 31 december 1999, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 13 januari 2000, in de door Palin Granit Oy en het bestuur van de intercommunale vereniging voor gezondheidszaken van Vehmassalo ahangig gemaakte zaak, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

Moet ganggesteente dat te voorschijn komt bij de winning van bruikbare steen in een steengroeve, gelet op de hierna sub a tot d genoemde omstandigheden, worden aangemerkt als afvalstof in de zin van artikel 1, sub a, van richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991⁽²⁾?

- a) Welke betekenis moet worden gehecht aan het feit dat ganggesteente in afwachting van later gebruik wordt opgeslagen nabij de steengroeve? Is het van belang, dat het wordt opgeslagen op het terrein van de steengroeve, op een nabijgelegen terrein of verder weg?

- b) Welke betekenis moet worden gehecht aan het feit, dat ganggesteente dezelfde samenstelling heeft als de bodem waaruit het wordt gewonnen, en dat die samenstelling ongeacht de duur en wijze van bewaring niet verandert?
- c) Welke betekenis moet worden gehecht aan het feit, dat ganggesteente geen gevaar oplevert voor de volksgezondheid of het milieu? Welk belang heeft de mogelijke invloed van ganggesteente op de volksgezondheid en het milieu voor de beantwoording van de vraag, of ganggesteente afval is?
- d) Welke betekenis moet worden gehecht aan het feit, dat het ganggesteente is bestemd om geheel of ten dele van het opslagterrein te worden verwijderd met het oog op gebruik voor bijvoorbeeld landophoging of golfbrekers, en dat ganggesteente zonder formatie- of soortgelijke maatregelen als zodanig kan worden gebruikt? In hoeverre moet in dat verband rekening worden gehouden met de mate waarin de plannen van de houders van het ganggesteente voor een dergelijk gebruik vaststaan, en met de vraag, hoe lang na de opslag van het ganggesteente die plannen zullen worden gerealiseerd?

(¹) PB L 194 van 25 juli 1975, blz. 39.

(²) PB L 78 van 26 maart 1991, blz. 32.

Verzoek van het Rechtsprekend College van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest van 9 december 1999 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen F. De Coster en Gemeentebestuur Watermaal-Bosvoorde

(Zaak C-17/00)

(2000/C 102/17)

Het Rechtsprekend College van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest heeft bij beschikking van 9 december 1999 ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 19 januari 2000, in het geding tussen F. De Coster en Gemeentebestuur Watermaal-Bosvoorde, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Verdragen de artikelen 1 tot en met 3 van het door het gemeentebestuur van Watermaal-Bosvoorde ter openbare zitting van 24 juni 1997 vastgestelde belastingsreglement, waarbij een belasting op paraboolantennes is ingesteld, zich al dan niet met de artikelen 59 tot en met 66 EG-Verdrag?

Verzoek van de Supreme Court, Dublin, van 30 juli 1999 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen SIAC Construction Ltd en The County Council of the County of Mayo

(Zaak C-19/00)

(2000/C 102/18)

De Supreme Court, Dublin, heeft bij beschikking van 30 juli 1999, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 24 januari 2000, in het geding tussen SIAC Construction Ltd en The County Council of the County of Mayo, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

„Wanneer een aanbestedende dienst een opdracht gunt overeenkomstig artikel 29, lid 1, tweede streepje, van richtlijn 71/305/EEG (¹) van de Raad van 26 juli 1971 (hoofdstuk 2), zoals toegepast in het nationale recht van een lidstaat, en deze dienst als 'gunningscriterium (niet zijnde de prijs)' heeft vermeld, dat de opdracht zal worden gegund aan 'de bekwame aannemer wiens aanbieding wat de kosten en de technische waarde betreft uit economisch oogpunt het voordeligst [voor de aanbestedende dienst] wordt geacht', en de drie laagste inschrijvingen afkomstig zijn van aannemers van erkende bekwaamheid die een geldige inschrijving hebben ingediend met een erkende technische waarde, en de prijzen waarvoor de drie laagste inschrijvers hebben ingeschreven, niet sterk verschillen, is die aanbestedende dienst dan verplicht de opdracht te gunnen aan de aannemer die voor de laagste prijs heeft ingeschreven, of kan hij de opdracht aan de aannemer met de op één na laagste prijs gunnen op basis van het deskundigenrapport van zijn raadgevend ingenieur, volgens hetwelk de uiteindelijke kosten van de opdracht voor de aanbestedende dienst mogelijk lager zullen uitvallen indien de opdracht aan de aannemer met de op één na laagste prijs wordt gegund, in plaats van aan de aannemer die het laagst heeft ingeschreven?”

(¹) betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken (PB L 185 van 16.08.71, blz. 5).

Hogere voorziening, op 27 januari 2000 ingesteld door Raad van de Europese Unie tegen het arrest, op 1 december 1999 in gevoegde zaken T-125/96, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH en C. H. Boehringer Sohn Ltd, ondersteund door Fédération Européenne de la Santé Animale (Fedesa) en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, en de Raad van de Europese Unie, ondersteund door Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverenector (SKV) en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, en T-152/96, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH en C. H. Boehringer Sohn Ltd, ondersteund door Fédération Européenne de la Santé Animale (Fedesa), en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverenector (SKV) en de Raad van de Europese Unie, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer)

(Zaak C-23/00 P)

(2000/C 102/19)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 27 januari 2000 hogere voorziening ingesteld door de Raad van de Europese Unie, vertegenwoordigd door M. Sims-Robertson en I. Díez Parra, juridisch adviseurs, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. Morbilli, directeur van het Directoraat Juridische Zaken van de Europese Investeringsbank, Boulevard Konrad Adenauer 100, Kirchberg, tegen het arrest, op 1 december 1999 in gevoegde zaken T-125/96⁽¹⁾, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH en C. H. Boehringer Sohn Ltd, ondersteund door Fédération Européenne de la Santé Animale (Fedesa) en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, en de Raad van de Europese Unie, ondersteund door Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverenector (SKV) en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, en T-152/96⁽²⁾, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH en C. H. Boehringer Sohn Ltd, ondersteund door Fédération Européenne de la Santé Animale (Fedesa), en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverenector (SKV) en de Raad van de Europese Unie, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer).

Rekwirant concludeert dat het den Hove behage:

- uitspraak te doen over de door de Raad in zaak T-125/96 opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid;
- te vernietigen het gedeelte van het arrest van het Gerecht van eerste aanleg waarin is vastgesteld dat geen uitspraak behoefde te worden gedaan over de door de Raad opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid.

Middelen en voornaamste argumenten

Blijkens de tekst van het arrest is het verweer van de Raad aan de orde gestelde punten geslaagd, met name, in zaak T-125/96, wat de vordering tot gedeeltelijke nietigverklaring van richtlijn 96/22/EG⁽³⁾ en de op vaststelling van de betrokken richtlijn gebaseerde schadevordering betreft, en in zaak 152/96, wat het middel van onwettigheid betreft dat is aangevoerd in het kader van de vordering tot gedeeltelijke nietigverklaring van verordening nr. 1312/96⁽⁴⁾ van de Commissie.

Ondanks dit schijnbaar gunstig resultaat stelt de Raad de onderhavige hogere voorziening in tegen het arrest in zaak T-125/96, omdat zijns inziens het Gerecht van eerste aanleg een fundamentele rechtsdwaling heeft gemaakt door het door de Raad aangevoerde middel van niet-ontvankelijkheid niet naar behoren te onderzoeken. Door niet eerst uitspraak te doen over het recht van een natuurlijk of rechtspersoon om beroep tot nietigverklaring van een richtlijn in te stellen, alvorens de zaak ten gronde te onderzoeken, heeft het Gerecht volgens de Raad gehandeld in strijd met de tekst van artikel 230, vierde alinea, EG, en ook in strijd met de rechtspraak van het Gerecht zelf.

⁽¹⁾ PB C 318, 26.10.1996, blz. 15.

⁽²⁾ PB C 354, 23.11.1996, blz. 32.

⁽³⁾ van de Raad van 29 april 1996 betreffende het verbod op het gebruik, in de veehouderij, van bepaalde stoffen met hormonale werking en van bepaalde stoffen met thyreostatische werking, alsmede van β -agonisten en tot intrekking van de richtlijnen 81/602/EEG, 88/146/EEG en 88/299/EEG (PB L 125, 23.05.96, blz. 3).

⁽⁴⁾ van de Commissie van 8 juli 1996 tot wijziging van bijlage III bij verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong (PB L 170, 09.07.96, blz. 8).

Verzoek van de Commissione Tributaria Regionale di Venezia — Sezione nr. 31 van 9 december 1999 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Ufficio delle Entrate di Venezia 2 en Hotel Plaza SpA

(Zaak C-25/00)

(2000/C 102/20)

De Commissione Tributaria Regionale di Venezia — Sezione nr. 31 heeft bij beschikking van 9 december 1999, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 28 januari 2000, in het geding tussen Ufficio delle Entrate di Venezia 2 en Hotel Plaza SpA, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- a) Is een buitengewone en periodieke directe belasting verenigbaar met het gemeenschapsrecht en richtlijn 69/335/EEG⁽¹⁾ (0,75 % per jaar; besluitwet 394/92, omgezet in wet 461/92, verlengd bij besluitwet 564/94, omgezet in wet 656/94 en daarna verlengd bij wet 549/95)?
- b) Is het wettig om kapitaal te onderwerpen aan de vermogensbelasting, zoals gedefinieerd in: Passivo/A) Patrimonio netto/I Capitale, van artikel 2424 c.c.⁽²⁾, zoals gewijzigd bij artikel 5 van besluitwet 127/91, welk kapitaal reeds werd onderworpen aan de aanvankelijke heffing op de inbreng als bedoeld in DPR 131/86, gelet op het teleologische criterium waaraan het Hof in zijn rechtspraak steeds de voorkeur heeft gegeven boven letterlijke of systematische criteria?

(1) Richtlijn van de Raad van 17 juli 1969. PB L 269 van 28.10.1969, blz. 12.

(2) Diverse vermogensbestanddelen zoals genoemd in artikel 2424 c.c.

Verzoek van de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office), van 21 december 1999 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen The Queen en Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions, ex parte: Omega air Ltd

(Zaak C-27/00)

(2000/C 102/21)

De High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office) heeft bij beschikking van 21 december 1999, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 31 januari 2000, in het geding tussen The Queen en Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions, ex parte: Omega Air Ltd, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Is artikel 2, sub 2 van verordening (EG) nr. 925/1999 van de Raad⁽¹⁾ ongeldig voor zover het een „gerecertificeerd civiel subsonisch straalvliegtuig” aldus definieert, dat straalvliegtuigen die zijn uitgerust met geheel nieuwe motoren „met een omloopverhouding van 3 of meer” niet onder de verbodsbepalingen van de verordening vallen, doch vliegtuigen die zijn

uitgerust met geheel nieuwe motoren met een omloopverhouding van minder dan 3 onder de verbodsbepalingen vallen, gelet in het bijzonder op:

(i) de motiveringsplicht krachtens artikel 253 EG-Verdrag;

(ii) het algemene evenredigheidsbeginsel;

(iii) de rechten die particulieren aan de Algemene Overeenkomst inzake tarieven en handel en/of aan de Overeenkomst inzake technische handelsbelemmeringen kunnen ontlenen?

(1) Betreffende de inschrijving en het gebruik in de Gemeenschap van bepaalde typen civiele subsonische straalvliegtuigen die werden aangepast en gecertificeerd als zijnde in overeenstemming met de normen van boekdeel I, deel II, hoofdstuk 3, van bijlage 16 van het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart, derde uitgave (juli 1993) (PB L 115, 04.05.99, blz. 1) en rectificatie (PB L 120, 08.05.99, blz. 47).

Verzoek van het Oberste Gerichtshof van de Republiek Oostenrijk van 14 december 1999 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen L. Kauer en Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten

(Zaak C-28/00)

(2000/C 102/22)

Het Oberste Gerichtshof van de Republiek Oostenrijk heeft bij beschikking van 14 december 1999, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 1 februari 2000, in het geding tussen L. Kauer en Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moet artikel 94, leden 1 tot en met 3, van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971⁽¹⁾ betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, in de gewijzigde en geactualiseerde versie van verordening (EEG) nr. 2001/83 van de Raad van 2 juni 1983⁽²⁾, zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 1249/92 van de Raad van 30 april 1992⁽³⁾, aldus worden uitgelegd, dat deze bepaling zich verzet tegen een nationale regeling volgens welke tijdvakken voor de opvoeding van kinderen op het nationale grondgebied uitsluitend als vervangende tijdvakken in de pensioerverzekering in een EER-staat (hier: België) worden erkend, indien die tijdvakken na de inwerkingtreding van de EER-Overeenkomst (1 januari 1994)

liggen, en onder de aanvullende voorwaarde dat voor het betrokken kind een aanspraak op een uitkering bij moederschap uit hoofde van het (Oostenrijkse) Allgemeine Sozialversicherungsgesetz (ASVG) of een andere (Oostenrijkse) federale wet, respectievelijk een aanspraak op een uitkering ingevolge het (Oostenrijkse) Betriebshilfegesetz bestaat of heeft bestaan?

⁽¹⁾ PB 1971, L 149, blz. 2.

⁽²⁾ PB 1983, L 230, blz. 6.

⁽³⁾ PB 1992, L 136, blz. 28.

Verzoek van het Hof van Cassatie (België) (eerste kamer) van 21 januari 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Nationale Raad van de Orde van Architecten en N. Dreessen

(Zaak C-31/00)

(2000/C 102/23)

Het Hof van Cassatie (België) (eerste kamer) heeft bij beschikking van 21 januari 2000, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 7 februari 2000, in het geding tussen Nationale Raad van de Orde van Architecten en N. Dreessen, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Hebben de artikelen 5 en 52 EG-Verdrag tot gevolg, dat de lidstaat, bij een bevoegde autoriteit waarvan een gemeenschapsonderdaan die houder is van een in een andere lidstaat behaald diploma, een verzoek heeft ingediend om een beroep te mogen uitoefenen dat volgens de nationale wettelijke regeling slechts toegankelijk is voor wie een diploma of een beroepskwalificatie bezit, verplicht is het diploma waarop de verzoeker zich beroept, in aanmerking te nemen, en de deskundigheden en kwalificatie die door dat diploma worden bevestigd, te vergelijken met die welke door de nationale regels worden vereist, ook al bestaat er voor het betrokken beroep een door de Raad krachtens artikel 57, eerste en tweede alinea, van genoemd Verdrag vastgestelde richtlijn en bevat deze richtlijn, wat de in de loop van een overgangperiode aangevangen of voortgezette studiecycli betreft, een uitputtende opsomming van de in de verschillende lidstaten afgegeven diploma's of certificaten die de uitoefening van het betrokken beroep in de andere lidstaten mogelijk moeten maken, en ook al valt de verzoeker onder die overgangsregeling en komt het diploma waarop hij zich beroept, niet in die uitputtende opsomming voor?

Hogere voorziening, op 7 februari 2000 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het arrest, op 1 december 1999 in gevoegde zaken T-125/96, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH en C. H. Boehringer Sohn Ltd, ondersteund door Fédération européenne de la Santé animale (Fedesa) en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, en de Raad van de Europese Unie, ondersteund door Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverensector (SKV) en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, en C. H. Boehringer Sohn Ltd, ondersteund door Fédération européenne de la Santé animale (Fedesa), en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverensector en de Raad van de Europese Unie, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer)

(Rechtssache C-32/00 P)

(2000/C 102/24)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 7 februari 2000 hogere voorziening ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door X. Lewis, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, tegen het arrest, op 1 december 1999 in gevoegde zaken T-125/96⁽¹⁾, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH en C. H. Boehringer Sohn Ltd, ondersteund door Fédération européenne de la Santé animale (Fedesa) en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, en de Raad van de Europese Unie, ondersteund door Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverensector (SKV) en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, en T-152/96⁽²⁾, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH en C. H. Boehringer Sohn Ltd, ondersteund door Fédération européenne de la Santé animale (Fedesa), en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverensector en de Raad van de Europese Unie, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer).

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

1. te vernietigen het gedeelte van het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 1 december 1999 in gevoegde zaken T-125/96, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH en C. H. Boehringer Sohn tegen Raad van de Europese Unie, en T-152/96, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH en C. H. Boehringer Sohn tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen, waarbij verordening (EG) nr. 1312/96 van de Commissie van 8 juli 1996 tot wijziging van bijlage III bij verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong (PB 1996, L 170, blz. 8), voorzover daarbij de geldigheid van de door de verordening vastgestelde MRL voor clenbuterol is beperkt tot bepaalde specifieke therapeutische indicaties voor runderen en paardachtigen;

2. het door Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH en C. H. Boehringer Sohn in zaak T-152/96 ingestelde beroep tot nietigverklaring van verordening nr. 1312/96 te verwerpen;
3. Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH en C. H. Boehringer Sohn te verwijzen in de kosten van de hogere voorziening;
4. Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH en C. H. Boehringer Sohn te verwijzen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring in zaak T-152/96.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie stelt, dat het Gerecht van eerste aanleg heeft gedwaald ten aanzien van het recht, waar het vaststelde dat de Commissie buiten de grenzen van haar bevoegdheid is getreden door de geldigheid te beperken van de bij verordening nr. 1312/96 vastgestelde maximumwaarden voor residuen (MRL).

Tevens stelt de Commissie, dat de redenering waarop deze conclusie is gebaseerd, tegenstrijdigheden bevat, en onvolledig en onjuist is.

(¹) PB C 318, 26.10.96, blz. 15.

(²) PB C 354, 23.11.96, blz. 32.

Beroep, op 8 februari 2000 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk

(Zaak C-35/00)

(2000/C 102/25)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 8 februari 2000 beroep ingesteld tegen Verenigd Koninkrijk door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door R. Wainwright, juridisch hoofdadviseur, en L. Ström, juridisch adviseur, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- te verklaren dat de regering van het Verenigd Koninkrijk, door na te laten plannen voor het beheer van afvalstoffen op te stellen die voldoen aan alle vereisten van richtlijnen 75/442/EEG (¹), 91/689/EEG (²) en 94/62/EG (³) betreffende afvalstoffen, en/of de Commissie hiervan op de hoogte te brengen, niet heeft voldaan aan de krachtens de respectievelijke artikelen 7, 6 en 14 van deze richtlijnen op haar rustende verplichtingen,
- het Verenigd Koninkrijk te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De geldende plannen voor het beheer van afvalstoffen, die aan de Commissie zijn meegedeeld overeenkomstig artikel 7 van richtlijn 75/442/EEG, bestrijken blijkbaar niet het volledige grondgebied van het Verenigd Koninkrijk. Uit de meegedeelde informatie heeft de Commissie afgeleid, dat het door het Verenigd Koninkrijk meegedeeld aantal plannen niet het volledige grondgebied van het Verenigd Koninkrijk bestrijkt.

Wat richtlijn 91/689/EEG betreft, blijkt uit bijlage 1 bij het met redenen omkleed advies dat 21 van de meegedeelde plannen niet de verlangde informatie bevatten betreffende gevaarlijke afvalstoffen. Ingevolge artikel 6 van deze richtlijn dienen de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk plannen op te stellen voor het beheer van gevaarlijke afvalstoffen. Blijkens de meegedeelde informatie heeft het Verenigd Koninkrijk aan deze verplichtingen niet voldaan.

Wat verder richtlijn 94/62/EG betreft, is er blijkbaar slechts één plan dat een hoofdstuk over verpakkingsafval bevat. Ingevolge artikel 14 van deze richtlijn dienen de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk een specifiek hoofdstuk over het beheer van verpakkingen en verpakkingsafval op te nemen in een plan voor het beheer van afvalstoffen in de zin van artikel 7. Uit de meegedeelde informatie blijkt, dat het Verenigd Koninkrijk aan deze verplichtingen niet heeft voldaan.

(¹) van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen (PB L 194, 25.07.75, blz. 39).

(²) van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen (PB L 377, 31.12.91, blz. 20).

(³) van het Europees parlement en de Raad van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakkingsafval (PB L 365, 31.12.94, blz. 10).

Beroep, op 14 februari 2000 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland

(Zaak C-46/00)

(2000/C 102/26)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 14 februari 2000 beroep ingesteld tegen Ierland door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door K. Banks, juridisch adviseur, en B. Mongin, lid van haar juridische dienst, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van de juridische dienst van de Commissie, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- 1) te verklaren dat Ierland, door haar niet de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen ter kennis te brengen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 98/21/EG van 8 april 1998⁽¹⁾ tot wijziging van richtlijn 93/16/EEG⁽²⁾ van de Raad ter vergemakkelijking van het vrije verkeer van artsen en de onderlinge erkenning van hun diploma's, certificaten en andere titels, of door na te laten de maatregelen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan deze richtlijn, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen,
- 2) Ierland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 249 EG (ex artikel 189 EG-Verdrag), bepaalt dat een richtlijn verbindend is ten aanzien van het te bereiken resultaat voor elke lidstaat waarvoor zij bestemd is, wat inhoudt dat de lidstaten zich dienen te houden aan de in de richtlijn vastgestelde omzettingstermijn. Die termijn is op 31 december 1998 verstreken, zonder dat Ierland de maatregelen heeft vastgesteld die noodzakelijk zijn om te voldoen aan voormelde richtlijn.

⁽¹⁾ PB L 119, 22.04.98, blz. 15.

⁽²⁾ PB L 165, 07.07.93, blz. 1.

Doorhaling van zaak C-255/92 P⁽¹⁾

(2000/C 102/27)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 9 december 1999 de doorhaling in het register gelast van zaak C-255/92 P: BASF AG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 187 van 24.7.1992.

Doorhaling van zaak C-129/99⁽¹⁾

(2000/C 102/28)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 10 december 1999 de doorhaling in het register gelast van zaak C-129/99: Bondsrepubliek Duitsland tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 188 van 3.7.1999.

Doorhaling van zaak C-399/95⁽¹⁾

(2000/C 102/29)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 13 december 1999 de doorhaling in het register gelast van zaak C-399/95: Bondsrepubliek Duitsland tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 77 van 16.3.1996.

Doorhaling van zaak C-195/96⁽¹⁾

(2000/C 102/30)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 13 december 1999 de doorhaling in het register gelast van zaak C-195/96: Bondsrepubliek Duitsland tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 247 van 24.8.1996.

Doorhaling van zaak C-333/98⁽¹⁾

(2000/C 102/31)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 17 januari 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak C-333/98 (verzoek van de Commissione dei ricorsi contro i provvedimenti dell'Ufficio Italiano Brevetti e Marchi om een prejudiciële beslissing): Merck & Co. Inc. tegen Ufficio Italiano Brevetti e Marchi.

⁽¹⁾ PB C 327 van 24.10.1998.

Doorhaling van zaak C-291/99⁽¹⁾

(2000/C 102/32)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 18 januari 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak C-291/99 (verzoek van het Tribunale di Trieste, Prima Sezione Civile, om een prejudiciële beslissing): Crossbow Srl tegen Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ PB C 314 van 30.10.1999.

Doorhaling van zaak C-25/99⁽¹⁾

(2000/C 102/33)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 21 januari 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak C-25/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk.

(¹) PB C 86 van 27.3.1999.

Doorhaling van zaak C-346/99⁽¹⁾

(2000/C 102/34)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 25 januari 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak C-346/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg.

(¹) PB C 333 van 20.11.1999.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

ARREST VAN HET GERECHT

van 13 december 1999

in de gevoegde zaken T-190/95 en T-45/96, *Société de distribution de mécaniques et d'automobiles (Sodima)* tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾

(Mededinging — Distributie van motorvoertuigen — Onderzoek van klachten — Beroepen wegens nalaten, tot nietigverklaring en tot schadevergoeding — Niet-ontvankelijkheid)

(2000/C 102/35)

(Proceestaal: Frans)

In de gevoegde zaken T-190/95 en T-45/96, *Société de distribution de mécaniques et d'automobiles (Sodima)*, gevestigd te Istres (Frankrijk), vertegenwoordigd door D. Rafoni, liquidateur, en J.-C. Fourgoux, advocaat te Parijs, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van P. Schiltz, advocaat aldaar, rue Béatrix de Bourbon 4, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: aanvaankelijk G. Marengo en G. Charrier, vervolgens G. Marengo en L. Guérin), betreffende vorderingen, strekkende in de eerste plaats tot de vaststelling dat de Commissie ten onrechte geen standpunt heeft bepaald op een klacht van verzoekster uit hoofde van artikel 85 EG-Verdrag (thans artikel 81 EG) en van verordening (EEG) nr. 123/85 van de Commissie van 12 december 1984 betreffende de toepassing van artikel 85, lid 3, van het Verdrag op groepen afzet- en klantenservice-overeenkomsten inzake motorvoertuigen (PB 1985, L 15, blz. 16), en in de tweede plaats tot nietigverklaring van een beweerde stilzwijgende beschikking houdende weigering om verzoekster onderdelen van het dossier mee te delen, en in de derde plaats tot nietigverklaring van de stilzwijgende beschikking om verzoeksters klacht te voegen met andere klachten, en in de vierde plaats tot schadevergoeding, heeft het Gerecht (Eerste kamer), samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, president, J. Pirrung en M. Vilaras, rechters; griffier: H. Jung, op 13 december 1999 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart het beroep in zaak T-190/95 niet-ontvankelijk.
- 2) Verstaat dat op de conclusies wegens nalaten in zaak T-45/96 niet meer behoefte te worden beslist.
- 3) Verklaart het beroep in zaak T-45/96 voor het overige niet-ontvankelijk.

- 4) Verwijst verzoekster in de kosten van zaak T-190/95. Elk der partijen zal haar eigen kosten betreffende zaak T-45/96 dragen.

⁽¹⁾ PB C 333 van 9.12.1995 en C 145 van 18.5.1996.

ARREST VAN HET GERECHT

van 13 december 1999

in de gevoegde zaken T-9/96 en T-211/96, *Européenne automobile SARL* tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾

(Mededinging — Distributie van motorvoertuigen — Onderzoek van klachten — Beroepen wegens nalaten, tot nietigverklaring en tot schadevergoeding)

(2000/C 102/36)

(Proceestaal: Frans)

In de gevoegde zaken T-9/96 en T-211/96, *Européenne automobile SARL* gevestigd te Carcassonne (Frankrijk), vertegenwoordigd door J.-C. Fourgoux, advocaat te Parijs, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van P. Schiltz, advocaat aldaar, rue Béatrix de Bourbon 4, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: aanvaankelijk G. Marengo en G. Charrier, vervolgens G. Marengo en L. Guérin), betreffende vorderingen tot nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 9 oktober 1996 houdende afwijzing van een klacht van verzoekster uit hoofde van artikel 85 EG-Verdrag (thans artikel 81 EG) en tot schadevergoeding, heeft het Gerecht (Eerste kamer), samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, president, J. Pirrung en M. Vilaras, rechters; griffier: A. Mair, administrateur, op 13 december 1999 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep in zaak T-211/96.
- 2) Verwijst verzoekster in de kosten in zaak T-211/96.
- 3) Haalt zaak T-9/96 door in het register.
- 4) Verwijst de Commissie in de kosten in zaak T-9/96.

⁽¹⁾ PB C 95 van 30.3.1996 en C 54 van 22.2.1997.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 16 december 1999

in zaak T-158/96, **Acciaierie di Bolzano SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**⁽¹⁾

(EGKS-Verdrag — Beroep tot nietigverklaring — Staatssteun — Beschikking waarbij onverenigbaarheid van steun wordt vastgesteld en terugbetaling ervan wordt gelast — Niet-aangemelde steunmaatregelen — Toepasselijke staalsteuncode — Recht van verweer — Gewettigd vertrouwen — Toepasselijke rentepercentages — Motivering)

(2000/C 102/37)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak T-158/96, Acciaierie di Bolzano SpA, gevestigd te Bolzano (Italië), aanvankelijk vertegenwoordigd door G. Macrí, B. Nascimbene, advocaten te Milaan, en M. Condinanzi, advocaat te Biella, vervolgens door B. Nascimbene, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van F. Colussi, advocaat aldaar, Rue de Wiltz 36, ondersteund door Falck SpA, gevestigd te Milaan (Italië), aanvankelijk vertegenwoordigd door G. Macrí en F. Colussi, advocaten te Milaan, vervolgens door G. Macrí en M. Condinanzi, advocaat te Biella, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van F. Colussi, advocaat aldaar, Rue de Wiltz 36, en Italiaanse Republiek (gemachtigden: U. Colesanti en A. Giacomo), tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: E. Traversa, P. Nemitz, E. Altieri en, ter terechtzitting, T. Ballarino), betreffende een beroep tot nietigverklaring van beschikking 96/617/EGKS van de Commissie van 17 juli 1996 betreffende steunmaatregelen van de Autonome Provincie Bolzano (Italië) ten behoeve van de Acciaierie di Bolzano (PB L 274, blz. 30), heeft het Gerecht (Vijfde kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: J. D. Cooke, kamerpresident, R. García-Valdecasas, P. Lindh, J. Pirrung en M. Vilaras, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 16 december 1999 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verstaat dat verzoekster haar eigen kosten alsmede de kosten van de Commissie zal dragen.
- 3) Verstaat dat elke interveniënte haar eigen kosten zal dragen.

⁽¹⁾ PB C 54 van 22.2.1997.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 17 februari 2000

in zaak T-183/97: **C. Micheli en anderen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**⁽¹⁾

(Beroep tot nietigverklaring — Gemeenschappelijk beleid op gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling — Programma MAST III — Besluit tot vaststelling van lijst van voor gemeenschapssteun in aanmerking komende projectvoorstellen — Voorstel uitgesloten van gemeenschapsfinanciering — Procesbelang — Afdoening zonder beslissing)

(2000/C 102/38)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak T-183/97, C. Micheli, A. Peirano, C. N. Bianchi en M. Abbate, vertegenwoordigd door W. Viscardini Donà, M. Paolin en S. Donà, advocaten te Padua, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van E. Arendt, advocaat aldaar, rue Mathias Hardt 39, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: E. de March en A. Dal Ferro), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie tot vaststelling van de lijst van voor gemeenschapssteun in aanmerking komende projectvoorstellen in het kader van het specifieke programma voor onderzoek en technologische ontwikkeling, inclusief demonstratie, op het gebied van mariene wetenschappen en technologieën (1994-1998), voorzover daarin het door Micheli gecoördineerde voorstel Posible van die steun is uitgesloten, heeft het Gerecht van eerste aanleg (Vierde kamer), samengesteld als volgt: R. M. Moura Ramos, president, V. Tiili en P. Mengozzi, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 17 februari 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Op het onderhavige beroep behoeft niet meer te worden beslist.
- 2) Elke partij zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 271 van 6.9.97.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 17 februari 2000

in zaak T-241/97: **Stork Amsterdam BV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**⁽¹⁾

(„Mededinging — Administratieve procedure — Onderzoek van klachten — Schending van artikel 85 EG-Verdrag (thans artikel 81 EG) — Administratieve seponeringsbrief — Heropening van procedure — Motivering — Verplichting — Strekking — Samenwerkingsovereenkomst — Wederkerig exclusiviteitsbeding voor leveringen — Niet-concurrentiebeding”)

(2000/C 102/39)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak T-241/97, Stork Amsterdam BV, vennootschap naar Nederlands recht, gevestigd te Amsterdam, vertegenwoordigd door A. J. Braakman, advocaat te Rotterdam (Nederland), domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Loesch en Wolter, advocaten aldaar, Rue Goethe 11, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: W. Wils en H. Gilliams), ondersteund door Serac Group, naamloze vennootschap naar Frans recht, gevestigd te Parijs, vertegenwoordigd door M.-C. Mitchell, advocaat te Parijs, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van G. Harles, advocaat aldaar, Rue Mathias Hardt 8-10, betreffende een verzoek tot nietigverklaring van de in de brief van de Commissie van 20 juni 1997 vervatte beschikking, houdende afwijzing van verzoeksters klacht strekkende tot vaststelling van de onverenigbaarheid met artikel 85 EG-Verdrag (thans artikel 81 EG) van een samenwerkingsovereenkomst tussen verzoekster en Serac Group op het gebied van de commercialisatie van volledige lijnen van machines voor de productie van plastic flessen en voor het aseptisch vullen daarvan met vloeibare levensmiddelen, heeft het Gerecht van eerste aanleg (Vierde kamer), samengesteld als volgt: R. M. Moura Ramos, kamerpresident, V. Tiili en P. Mengozzi, rechters; griffier: A. Mair, administrateur, op 17 februari 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart nietig de beschikking van de Commissie die is vervat in haar brief van 20 juni 1997 tot afwijzing van verzoeksters klacht strekkende tot vaststelling van de onverenigbaarheid met artikel 85 EG-Verdrag (thans artikel 81 EG) van de samenwerkingsovereenkomst tussen Stork Amsterdam BV en Serac Group op het gebied van de commercialisatie van volledige lijnen van machines voor de productie van plastic flessen en voor het aseptisch vullen daarvan met vloeibare levensmiddelen.
- 2) Verwijst de Commissie in haar eigen kosten en in die van verzoekster, met uitzondering van de wegens de interventie van Serac aan verzoekster opgekomen kosten. Interveniente Serac wordt verwezen in haar eigen kosten. Verzoekster wordt verwezen in de door haar in het kader van de interventie van Serac gemaakte kosten.

(1) PB C 357 van 22.11.97.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 15 december 1999

in zaak T-300/97: **B. Latino tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**⁽¹⁾

(Ambtenaren — Beroepsziekte — Blootstelling aan asbest — Percentage blijvende gedeeltelijke invaliditeit — Onregelmatigheid van advies van medische commissie — Ontoereikende motivering)

(2000/C 102/40)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-300/97, B. Latino, voormalig ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel, aanvankelijk vertegenwoordigd door O. Eben, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Esch sur Alzette ten kantore van J. Tonner, advocaat aldaar, Rue du Fossé 29, en vervolgens door G. Vandersanden en L. Levi, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij de Société de gestion fiduciaire S.à r.l., Rue Beck 2-4, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J. Currall en J.-L. Fagnart), betreffende een beroep tot, enerzijds, nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 11 februari 1997 waarbij verzoekers ziekte als beroepsziekte is erkend in zijn blijvende gedeeltelijke invaliditeit op 5 % is bepaald, en anderzijds vergoeding van de morele schade die verzoeker stelt te hebben geleden, heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: A. Potocki, president, C. W. Bellamy en A. W. H. Meij, rechters; griffier: H. Jung, op 15 december 1999 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart nietig het besluit van de Commissie van 11 februari 1997 betreffende het verzoek om verzoekers ziekte als beroepsziekte te erkennen.
- 2) Verwerpt het beroep voor het overige.
- 3) Verwijst de Commissie in de kosten.

(1) PB C 41 van 7.2.1998.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 15 december 1999

in zaak T-27/98: A. Nardone tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾*(Ambtenaren — Beroepsziekte — Blootstelling aan asbest en andere stoffen — Percentage blijvende gedeeltelijke invaliditeit — Onregelmatigheid van advies van medische commissie)*

(2000/C 102/41)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-27/98, A. Nardone, voormalig ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Piétrain (België), vertegenwoordigd door G. Vandersanden en L. Levi, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij de Société de gestion fiduciaire S.à.r.l., Rue Beck 2-4, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J. Currall en J.-L. Fagnart), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 29 mei 1997 betreffende het verzoek om verzoekers ziekte als beroepsziekte te erkennen, waarbij verzoekers blijvende gedeeltelijke invaliditeit op 6 % is bepaald, heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: A. Potocki, president, C. W. Bellamy en A. W. H. Meij, rechters; griffier: H. Jung, op 15 december 1999 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart nietig het besluit van de Commissie van 29 mei 1997 betreffende het verzoek om verzoekers ziekte als beroepsziekte te erkennen.
- 2) Verwijst de Commissie in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 94 van 28.3.1998.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 10 februari 2000

in de gevoegde zaken T-32/98 en T-41/98: Regering van de Nederlandse Antillen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾*(„Associatie van landen en gebieden overzee met de Gemeenschap — Verordening (EG) nr. 2352/97 — Verordening (EG) nr. 2494/97 — Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid — LGO-besluit — Vrijwaringsmaatregel — Oorzakelijk verband”)*

(2000/C 102/42)

(Procestaal: Nederlands)

In de gevoegde zaken T-32/98 en T-41/98, Regering van de Nederlandse Antillen (gemachtigden: M. M. Slotboom en P. V. F. Bos) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: T. Van Rijn en P. J. Kuyper), ondersteund door Koninkrijk Spanje (gemachtigde: N. Díaz Abad), betreffende, in zaak T-32/98, een beroep tot nietigverklaring van verordening (EG) nr. 2352/97 van de Commissie van 27 november 1997 tot vaststelling van specifieke maatregelen ten aanzien van de invoer van rijst van oorsprong uit de landen en gebieden overzee (PB L 326, blz. 21), en, in zaak T-41/98, een beroep tot nietigverklaring van verordening (EG) nr. 2494/97 van de Commissie van 12 december 1997 betreffende de afgifte van invoercertificaten voor rijst van GN-code 1006 van oorsprong uit de landen en gebieden overzee, in het kader van de bij verordening (EG) nr. 2352/97 vastgestelde specifieke maatregelen (PB L 343, blz. 17), heeft het Gerecht van eerste aanleg (Derde kamer) samengesteld als volgt: M. Jaeger, kamerpresident, K. Lenaerts en J. Azizi, rechters; griffier: A. Mair, administrateur, op 10 februari 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Voegt de zaken T-32/98 en T-41/98 voor het arrest.
- 2) Verklaart nietig verordening (EG) nr. 2352/97 van de Commissie van 27 november 1997 tot vaststelling van specifieke maatregelen ten aanzien van de invoer van rijst van oorsprong uit de landen en gebieden overzee.
- 3) Verklaart nietig verordening (EG) nr. 2494/97 van de Commissie van 12 december 1997 betreffende de afgifte van invoercertificaten voor rijst van GN-code 1006 van oorsprong uit de landen en gebieden overzee, in het kader van de bij verordening (EG) nr. 2352/97 vastgestelde specifieke maatregelen.

- 4) Verstaat dat de Commissie in beide zaken haar eigen kosten, alsmede die van de Regering van de Nederlandse Antillen zal dragen.
- 5) Verstaat dat interveniënt in beide zaken zijn eigen kosten zal dragen.

(¹) PB C 113 van 11.4. 98 en C 137 van 2.5.98.

- 3) Verstaat dat niet behoeft te worden beslist op het beroep in zaak T-151/98.

- 4) Verwijst de Commissie in alle kosten van het geding.

(¹) PB C 151 van 16.5. 98 en C 358 van 21.11.98.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 3 februari 2000

in de gevoegde zaken T-46/98 en T-151/98: Conseil des communes et régions d'Europe (CCRE) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Beroep tot nietigverklaring — Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling — Vermindering van financiële bijstand — Ontoereikende motivering — Gewettigd vertrouwen — Rechtszekerheid”)

(2000/C 102/43)

(Procestaal: Frans)

In de gevoegde zaken T-46/98 en T-151/98, Conseil des communes et régions d'Europe (CCRE), gevestigd te Parijs, vertegenwoordigd door D. M. Tomasevic en daarna door F. Herbert, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van K. Manhaeve, advocaat aldaar, Rue Charles Martel 56-58, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: P. Oliver), betreffende een verzoek tot nietigverklaring van de beschikking van de Commissie waarbij de door het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling in het kader van het project European city cooperation system aan verzoeker toegekende financiële bijstand is verminderd, heeft het Gerecht van eerste aanleg (Vierde kamer), samengesteld als volgt: R. M. Moura Ramos, kamerpresident, V. Tiili en P. Mengozzi, rechters; griffier: A. Mair, administrateur, op 3 februari 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart nietig de beschikking van de Commissie vervat in debetnota nr. 97009405 F betreffende het project European city cooperation system nr. 91/00/29/003, uitgegeven in december 1997 en gewijzigd op 15 juli 1998, wat de weigering van medefinanciering betreft van de door de Commissie niet in aanmerking genomen uitgaven, uitgezonderd de bedragen van 101 598 ECU en 256 882 ECU voor de algemene vergadering te Straatsburg.

- 2) Verwerpt het beroep in zaak T-46/98 voor het overige.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 1 februari 2000

in zaak T-63/98: Transpo Maastricht BV en M. Ooms tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Binnenvaart — Structurele sanering — Toepassing van verordening [EEG] nr. 1101/89 — Ontheffing”)

(2000/C 102/44)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak T-63/98, Transpo Maastricht BV, gevestigd te Maastricht (Nederland) en M. Ooms, wonende te Terneuzen (Nederland), vertegenwoordigd door M. J. van Dam, advocaat te Rotterdam, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van F. Entringer, advocaat aldaar, rue Philippe II 34A, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: M. Lugard en L. Pignataro), betreffende een verzoek om nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 13 februari 1998 houdende weigering om verzoekers voor het schip *Durance* een ontheffing te verlenen krachtens artikel 8, lid 3, sub c, van verordening (EEG) nr. 1101/89 van de Raad van 27 april 1989 betreffende de structurele sanering van de binnenvaart (PB L 116, blz. 25), heeft het Gerecht van eerste aanleg (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: J. D. Cooke, kamerpresident, R. García-Valdecasas en P. Lindh, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 1 februari 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst verzoekers in hun eigen kosten alsmede, hoofdelijk, in die van de Commissie.

(¹) PB C 184 van 13.6.98.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 16 december 1999

in zaak T-143/98: M. Cendrowicz tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾*(Ambtenaren — Aanstelling — Vaststelling van niveau van te vervullen ambt — Kennisgeving van vacature — Vergelijking van verdiensten — Kennelijke fout)*

(2000/C 102/45)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-143/98, M. Cendrowicz, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door M.-A. Lucas, advocaat te Luik, domicilië gekozen hebbende te Luxemburg bij de Fiduciaire Myson S.à.r.l., Rue Glesener 1, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: C. Berardis-Kayser en F. Duvieusart-Clotuche), betreffende een beroep tot, enerzijds, nietigverklaring van het besluit van de Commissie waarbij C. Camino in het ambt COM/98/97 is aangesteld als hoofd van eenheid 1. „India, Nepal, Boetan, Sri-Lanka” van het directoraat C „Zuid-Azië en Zuidoost-Azië” van het directoraat-generaal Buitenlandse betrekkingen: Zuidelijk Middellandse-Zeegebied, het Midden-Oosten en het nabije Oosten, Latijns-Amerika, Zuid-Azië en Zuidoost-Azië en Noord-Zuid-samenwerking (DG IB), het besluit houdende afwijzing van verzoekers sollicitatie naar dat ambt en, voor zoveel nodig, het besluit houdende afwijzing van zijn klacht, en anderzijds, schadevergoeding, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: R. M. Moura-Ramos, president, V. Tiili en P. Mengozzi, rechters; griffier: A. Mair, administrateur, op 16 december 1999 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verwerpt het beroep.*
- 2) *Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.*

⁽¹⁾ PB C 340 van 7.11.1998.**ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**

van 15 december 1999

in zaak T-144/98: D. Cantoreggi tegen het Europees Parlement⁽¹⁾*(Ambtenaren — Bevordering — Vergelijking van verdiensten)*

(2000/C 102/46)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-144/98, D. Cantoreggi, ambtenaar van het Europees Parlement, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door É. Boigelot, advocaat te Brussel, domicilië gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van L. Schiltz, advocaat aldaar, Rue du Fort Rheinsheim 2, tegen het Europees Parlement (gemachtigden: Y. Pantis en D. Waelbroeck), ondersteund door M. N., vertegenwoordigd door J.-N. Louis en G.-F. Parmentier, advocaten te Brussel, en C. Arendt, advocaat te Luxemburg, domicilië gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van laatstgenoemde, Boulevard Royal 49, betreffende een beroep tot nietigverklaring van een weigering van bevordering, heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: A. Potocki, president, J. Pirrung en A. W. H. Meij, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 15 december 1999 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verklaart nietig de besluiten van het Europees Parlement van 12 februari, 25 februari en 22 juni 1998 houdende, respectievelijk, aanstelling van M. N. als hoofd van de afdeling „Technisch gebouwenbeheer”, afwijzing van verzoekers sollicitatie naar dat ambt en afwijzing van verzoekers klacht.*
- 2) *Verwijst het Europees Parlement in zijn eigen kosten en in die van verzoeker.*
- 3) *Verstaat dat M. N., interveniënt, zijn eigen kosten zal dragen.*

⁽¹⁾ PB C 340 van 7.11.1998.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 16 december 1999

in zaak T-198/98: **Micro Leader Business tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen** ⁽¹⁾**(Mededinging — Klacht — Afwijzing — Artikelen 85 en 86 EG-Verdrag (thans artikelen 81 EG en 82 EG) — Verbod op invoer van in derde land in het verkeer gebrachte software — Uitputting van auteursrechten — Richtlijn 91/250/EEG)**

(2000/C 102/47)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-198/98, Micro Leader Business, gevestigd te Aulnay-sous-Bois (Frankrijk), vertegenwoordigd door S. Tandeau de Marsac, advocaat te Parijs, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore Brucher en Seimetz, Rue de Vianden 10) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: aanvankelijk, J. Crespo Carrillo en L. Guérin, vervolgens G. Marengo en Guérin), betreffende een verzoek tot nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 15 oktober 1998 (zaak IV/36.219 — Micro Leader/Microsoft) houdende definitieve afwijzing van verzoeksters klacht dat de pogingen van Microsoft France en Microsoft Corporation om de invoer in Frankrijk van in Canada in het verkeer gebrachte software, Franstalige versie, van het merk Microsoft te beletten, in strijd zijn met de artikelen 85 en 86 EG-Verdrag (thans artikelen 81 en 82 EG), heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: M. Jaeger, president, K. Lenaerts en J. Azizi, rechters; griffier: A. Mair, administrateur, op 16 december 1999 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *De beschikking van de Commissie van 15 oktober 1998 (zaak IV/36.219 — Micro Leader/Microsoft) houdende definitieve afwijzing van verzoeksters klacht dat de pogingen van Microsoft France en Microsoft Corporation om de invoer in Frankrijk van in Canada in het verkeer gebrachte software, Franstalige versie, van het merk Microsoft te beletten, in strijd zijn met de artikelen 85 en 86 EG-Verdrag (thans artikelen 81 en 82 EG), wordt nietig verklaard.*
- 2) *De Commissie wordt in de kosten verwezen.*

⁽¹⁾ PB nr. C 71 van 13 maart 1999.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 3 februari 2000

in zaak T-60/99: **M. Townsend tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen** ⁽¹⁾**(Ambtenaren — Gemeenschappelijk stelsel van ziektekostenverzekering — Dekking van echtgenoot)**

(2000/C 102/48)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-60/99, M. Townsend, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Sterrebeek (België), vertegenwoordigd door J.-N. Louis en G.-F. Parmentier, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij de Fiduciaire Myson S.à r.l., Rue de Cessange 30, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J. Currall en F. Duvieusart-Clotuche), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van het afwikkelingsbureau Brussel van 12 maart 1998 houdende weigering om verzoeker bepaalde door zijn echtgenote gemaakte ziektekosten te vergoeden, heeft het Gerecht van eerste aanleg (V. Tiili, alleensprekend rechter); griffier: J. Palacio González, administrateur, op 3 februari 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verwerpt het beroep.*
- 2) *Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.*

⁽¹⁾ PB C 160 van 5.6.1999.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 7 februari 2000

in zaak T-168/94 (92) **Blackspur DIY Ltd e.a. tegen Raad van de Europese Unie** ⁽¹⁾**(Begroting van kosten)**

(2000/C 102/49)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-168/94 (92), Blackspur DIY Ltd, gevestigd te Unsworth, Bury (Verenigd Koninkrijk), S. Kellar, J.M.A. Glancy en R. Cohen, wonende te Manchester (Verenigd Koninkrijk), vertegenwoordigd door K.P.E. Lasok, barrister, geïnstrueerd door C. Khan, solicitor, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van M. Dennewald, advocaat aldaar, Avenue

de la Porte Neuve 12, tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigde: F. Anton en G. Berrisch), betreffende een verzoek om begroting van de kosten na het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 18 september 1995, Blackspur DIY Ltd/Raad en Commissie (T-168/94, Jurispr. blz. II-2627), heeft het Gerecht (Eerste kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, president, A. Potocki, A.W.H. Meij, M. Vilaras en N. Forwood, rechters; griffier: H. Jung, op 7 februari 2000 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

Het totaalbedrag van de door Blackspur DIY Ltd, S. Kellar, J.M.A. Glancy en R. Cohen hoofdelijk aan de Raad van de Europese Unie te vergoeden kosten bedraagt 32 860 DM.

(¹) PB C 277 van 15.10.1993.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 4 februari 2000

in zaak T-147/96: H. Batho tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen(¹)

(Ambtenaren — Exceptie van niet-ontvankelijkheid — Nieuw en wezenlijk feit — Bevestigend besluit — Indeling in rang — Artikel 31, lid 2, Statuut)

(2000/C 102/50)

(Proceestaal: Frans)

In zaak T-147/96, H. Batho, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Honnekinberg (België), vertegenwoordigd door J.-N. Louis en T. Demaseure, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij de Société de gestion fiduciaire S.à.r.l., Rue Beck 2-4, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: G. Valsesia en J. Currall), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 12 februari 1996 betreffende verzoekers indeling, heeft het Gerecht (enkelvoudige kamer), op 4 februari 2000 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Elk der partijen zal de eigen kosten dragen.

(¹) PB C 354 van 23.11.1996.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 6 december 1999

in zaak T-81/98, P. Boyes tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen(¹)

(„Overlijden van verzoeker — Geen hervatting van procedure door rechthebbenden — Afdoening zonder beslissing”)

(2000/C 102/51)

(Proceestaal: Engels)

In zaak T-81/98, P. Boyes, wonende te Porlock (Verenigd Koninkrijk), vertegenwoordigd door B. Bedford, Barrister bij de balie van Engeland & Wales, en J. Kelly, S. Ferdinand en J. Sadhu, van F. Kelly, Solicitors, Bennetts Hill 21, Birmingham, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: K. Wiedner en X. Lewis), ondersteund door The Grand Pub Company Ltd, gevestigd te Londen, vertegenwoordigd door J. Boyce en B. Louveaux, Solicitors, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van P. Hoss, advocaat aldaar, Place Winston Churchill 2, betreffende enerzijds een verzoek tot nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 5 maart 1998 (zaak IV/94.907/F3-NAIL) tot afwijzing van verzoeksters verzoek uit hoofde van artikel 3, lid 2, van verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari 1962, Eerste verordening over de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag (PB 1962, 13, blz. 204), betreffende de door Intreprenneur Estates Limited voor de verhuur van haar drankgelegenheden gebruikte standaardovereenkomst, op grond waarvan de caféhouder verplicht is bepaalde soorten bier uitsluitend van de door de eigenaar aangewezen leverancier af te nemen, en anderzijds een vordering tot vergoeding van de schade die zij door deze beschikking zou hebben geleden, heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, kamerpresident, J. Azizi en M. Jaeger, rechters; griffier: H. Jung, op 6 december 1999 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Op het beroep behoeft niet te worden beslist.
- 2) Iedere partij, met inbegrip van interveniënte, zal haar eigen kosten dragen.

(¹) PB C 234 van 25.7.98.

**BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET
GERECHT VAN EERSTE AANLEG**

van 15 december 1999

in zaak T-191/98 R II: Cho Yang Shipping Co. Ltd tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

*(Mededinging — Betaling van geldboete — Bankgarantie —
Kort geding — Spoedeisendheid — Voorlopige maatregelen)*

(2000/C 102/52)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-191/98 R II, Cho Yang Shipping Co. Ltd, gevestigd te Seoul (Zuid-Korea), vertegenwoordigd door N. Bromfield en C. Thomas, solicitors, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van De Bandt, Van Hecke, Lagae en Loesch, advocaten aldaar, Rue Goethe 11, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: R. Lyal), betreffende een verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging van beschikking 1999/243/EG van de Commissie van 16 september 1998 inzake een procedure op grond van de artikelen 85 en 86 van het EG-Verdrag (zaak IV/35.134 — Trans-Atlantic Conference Agreement) (PB 1999, L 95, blz. 1), voorzover bij artikel 8 van die beschikking aan verzoekster een geldboete van 13 750 000 euro is opgelegd, heeft de president van het Gerecht op 15 december 1999 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *De verplichting voor verzoekster om de Commissie een bankgarantie te verstrekken als voorwaarde voor de niet-onmiddellijke inning van de geldboete die verzoekster is opgelegd bij artikel 8 van beschikking 1999/243/EG van de Commissie van 16 september 1998 inzake een procedure op grond van de artikelen 85 en 86 van het EG-Verdrag (zaak IV/35.134 — Trans-Atlantic Conference Agreement), wordt opgeschort tot op het ogenblik waarop de beschikking wordt gegeven waarmee deze kortgedingprocedure wordt beëindigd.*
- 2) *De in punt 1 van dit dictum bedoelde opschorting houdt op effect te sorteren indien verzoekster nalaat, vóór 1 april 2000 ter griffie van het Gerecht de volgende documenten neer te leggen:*
 - a) *haar door een accountantscontrolekamer met internationale reputatie onderzochte en gefiatteerde jaarrekening (balance sheet; statement of income; statement of cash flow) betreffende het op 31 december 1999 afgesloten boekjaar;*
 - b) *een brief van het sub a bedoelde kantoor waarin wordt verklaard, dat het bedrag van de bij beschikking 1999/243 aan verzoekster opgelegde geldboete, zowel de hoofdsom als de interesten, in die jaarrekening is opgevoerd;*

- 3) *Tot op het ogenblik waarop deze kortgedingprocedure wordt beëindigd, blijft over de aan verzoekster opgelegde geldboete overeenkomstig artikel 10 van beschikking 1999/243 interest verschuldigd op de voet van 7,5 % per jaar.*

**BESCHIKKING VAN HET GERECHT
VAN EERSTE AANLEG**

van 10 februari 2000

in zaak T-5/99, P. Andriotis tegen Commissie van de
Europese Gemeenschappen en Europees Centrum voor
de ontwikkeling van de beroepsopleiding (Cedefop)⁽¹⁾

*(„Cedefop — Procedure inzake toewijzing van een over-
heidsopdracht voor het verrichten van diensten — Aanbeste-
ding voor diensten van architect — Geen publicatie van
bericht betreffende resultaten van toewijzingsprocedure —
Procesbelang — Kennelijke niet-ontvankelijkheid”)*

(2000/C 102/53)

(Procestaal: Grieks)

In zaak T-5/99, P. Andriotis, wonende te Thessaloniki (Griekenland), vertegenwoordigd door S. Ioannidou, advocaat te Thessaloniki, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van E. Korn, advocaat aldaar, rue de Nassau 21, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: D. Triantafyllou), en Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding (Cedefop) (gemachtigden: H. Kallipolitis en B. Wägenbaur), betreffende een verzoek tot nietigverklaring van de stilzwijgende besluiten van verweerders om verzoeker niet schriftelijk te informeren over de publicatie in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen van de toewijzing van de overheidsopdracht volgend op het bericht van aanbesteding Cedefop APO/97/005 (PB 1997, S 139, blz. 44), heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: J. Pirrung, president, A. Potocki en A. W. H. Meij, rechters; griffier: H. Jung, op 10 februari 2000 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het beroep wordt kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Verzoeker wordt verwezen in zijn eigen kosten en in die van de Commissie en Cedefop.*

⁽¹⁾ PB C 71 van 13.3.99.

**BESCHIKKING VAN HET GERECHT
VAN EERSTE AANLEG**

van 16 december 1999

**in zaak T-153/99, L. Simonella tegen Commissie van de
Europese Gemeenschappen⁽¹⁾**

**(Ambtenaar — Weigering van bevordering — Beroep tot
nietigverklaring en tot schadevergoeding — Kennelijke
niet-ontvankelijkheid)**

(2000/C 102/54)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-153/99, L. Simonella, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Howald (Groothertogdom Luxemburg), vertegenwoordigd door R. Grasso, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende ten kantore van laatstgenoemde, Rue Notre-Dame 35, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: C. Berardis-Kayser en A. Dal Ferro), betreffende een beroep tot, enerzijds, nietigverklaring van het stilzwijgend genomen besluit tot afwijzing van verzoekers op 25 november 1998 ingeschreven klacht, en anderzijds, vergoeding van de materiële en morele schade die verzoeker heeft geleden, heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: J. Pirrung, president, A. Potocki en A. W. H. Meij, rechters; griffier: H. Jung, op 16 december 1999 een beschikking gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Elk der partijen zal de eigen kosten dragen.*

⁽¹⁾ PB C 246 van 28.8.1999.

**Beroep, op 15 november 1999 ingesteld door Fédération
Nationale d'Agriculture Biologique des Régions de France
(FNAB) e.a. tegen Raad van de Europese Unie**

(Zaak T-268/99)

(2000/C 102/55)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 15 november 1999 beroep tegen Raad van de Europese Unie ingesteld door Fédération Nationale d'Agriculture Biologique des régions de France (FNAB), Syndicat européen des Transformateurs et Distributeurs de Produits de l'Agriculture Biologique (SETRAB), beide gevestigd te Parijs, en SARL Est Distribution Biogam, gevestigd te Château-Salins (Frankrijk), vertegenwoordigd door C. Hatton en D. Leermakers, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van laatstgenoemde, Place du Théâtre 5.

Verzoekers concluderen dat het het Gerecht behage:

- vast te stellen dat de afwijking waarin artikel 1, sub 7, van verordening nr. 1804/1999 van de Raad voorziet, naar haar aard van de rest kan worden losgekoppeld, en die afwijking nietig te verklaren;
- de Raad in alle kosten en uitgaven te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekers in deze zaak zijn door het Franse Ministerie van Landbouw erkende beroepsorganisaties die de regionale groeperingen van biolandbouwers verenigen om de belangen van deze landbouwers te vertegenwoordigen en te verdedigen en de biologische landbouw te bevorderen.

Het beroep is gericht tegen verordening (EG) nr. 1804/1999 van de Raad van 19 juli 1999 waarbij verordening nr. 2092/91 van de Raad inzake de biologische productiemethode en aanduidingen dienaangaande op landbouwproducten en levensmiddelen wordt aangevuld met betrekking tot de dierlijke productie, voorzover daarbij in artikel 5 van verordening nr. 2092/91 een afwijking wordt ingevoegd op grond waarvan handelsmerken met een verwijzing naar biologische landbouw tot 1 juli 2006 mogen worden gehanteerd voor de aanduiding van producten die niet uit de biologische landbouw voortkomen, mits duidelijk wordt vermeld, dat de producten niet overeenkomstig de biologische productiemethode, als omschreven in die verordening, zijn geproduceerd.

Verzoekers stellen allereerst schending van de communautaire mededingingsregels; de betrokken afwijking zou ondernemingen die voedingsmiddelen uit biologisch geteelde producten vervaardigen, rechtstreeks benadelen door aan ondernemingen die geen gebruik maken van producten van dit type landbouw, toe te staan handelsmerken te hanteren waarin naar de biologische productiemethode wordt verwezen.

Voorts maakt de verwarring die het nieuwe artikel 5 van verordening nr. 2092/91 bij de consument scheidt, inbreuk op het in artikel 3, sub t, van het Verdrag geformuleerde beginsel van bescherming van de consument. Volgens verzoekers maakt de doorsnee consument immers geen onderscheid tussen producten met een vermelding die naar de biologische productiemethode verwijst, en producten die daadwerkelijk biologisch zijn geteeld. Het hanteren van deze merken voor producten die geenszins volgens de biologische productiemethode zijn geteeld, creëert ontgenzeggelijk verwarring bij de consument.

Verzoekers stellen ook:

- schending van een wezenlijk vormvoorschrift: de Raad heeft nagelaten het Parlement te raadplegen over de omstrede afwijking;

- schending van richtlijn 89/104/EEG van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten, en van richtlijn 84/450/EEG van 10 september 1984 betreffende misleidende reclame;
- schending van het rechtszekerheidsbeginsel, het beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen, het evenredigheidsbeginsel, het non-discriminatiebeginsel en het subsidiariteitsbeginsel.

Beroep, op 10 december 1999 ingesteld door Kuwait Petroleum (Nederland) B.V. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-354/99)

(2000/C 102/56)

(Procestaal: Nederlands)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 10 december 1999 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door Kuwait Petroleum (Nederland) B.V., te Rotterdam (Nederland), vertegenwoordigd door P.S.R.F. Mathijssen, advocaat te Brussel.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- a) de beschikking van de Commissie van 20 juli 1999 (C(1999)2539 def) betreffende staatssteun van Nederland ten behoeve van 633 Nederlandse tankstations in de grensstreek met Duitsland⁽¹⁾ nietig te verklaren;
- b) de Commissie te veroordelen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die in zaak T-242/99.

⁽¹⁾ PB L 280 van 30.10.99, blz. 87.

Beroep, op 22 december 1999 ingesteld door Telefon & Buch VerlagsgmbH tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-357/99)

(2000/C 102/57)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 22 december 1999 beroep tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door Telefon & Buch VerlagsgmbH, te Perchtoldsdorf (Oostenrijk), vertegenwoordigd door H. G. Zeiner en B. Heaman-Dunn van Zeiner & Zeiner, advocaten te Wenen, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij M. Feider van Beghin, Feider, Allen & Overy, Rue Ch. Martel 56-58.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de derde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 21 oktober 1999 op beroep nr. R 352/1999-3 in diër voege te herzien, dat artikel 7, lid 1, sub b en c, van de merkenverordening zich niet verzet tegen inschrijving van het gemeenschapsmerk UNIVERSALTELEFONBUCH, aanvraagnummer 455881, subsidiair,
- de beslissing van de derde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 21 oktober 1999 op beroep nr. R 352/1999-3 te vernietigen;
- verweerder in de kosten te veroordelen.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken merk: Woordmerk „UNIVERSALTELEFONBUCH” — aanvraag-nr. 455881

Waar of dienst: waren en diensten van klasse 9 (o.m. bespeelde gegevensdragers), klasse 16 (o.m. drukwerken), klasse 41 (o.m. uitgeverijdiensten) en klasse 42 (o.m. diensten van een redacteur)

Bij de kamer van beroep bestreden beslissing: weigering van inschrijving door de onderzoeker

- Middelen:
- Schending van artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94
 - Onjuiste toepassing van artikel 7, lid 1, sub c, van verordening (EG) nr. 40/94

Waar of dienst: waren en diensten van klasse 9 (o.m. bespeelde gegevensdragers), klasse 16 (o.m. drukwerken), klasse 41 (o.m. uitgeverijdiensten) en klasse 42 (o.m. diensten van een redacteur)

Bij de kamer van beroep bestreden beslissing: weigering van inschrijving door de onderzoeker

- Middelen:
- Schending van artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94
 - Onjuiste toepassing van artikel 7, lid 1, sub c, van verordening (EG) nr. 40/94

Beroep, op 22 december 1999 ingesteld door Telefon & Buch VerlagsgmbH tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-358/99)

(2000/C 102/58)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 22 december 1999 beroep tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door Telefon & Buch VerlagsgmbH, te Perchtoldsdorf (Oostenrijk), vertegenwoordigd door H. G. Zeiner en B. Heaman-Dunn van Zeiner & Zeiner, advocaten te Wenen, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij M. Feider van Beghin, Feider, Allen & Overy, Rue Ch. Martel 56-58.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de derde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 21 oktober 1999 op beroep nr. R 351/1999-3 in dier voege te herzien, dat artikel 7, lid 1, sub b en c, van de merkenverordening zich niet verzet tegen inschrijving van het gemeenschapsmerk UNIVERSALKOMMUNIKATIONSVERZEICHNIS, aanvraagnummer 455873, subsidiair,
- de beslissing van de derde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 21 oktober 1999 op beroep nr. R 351/1999-3 te vernietigen;
- verweerder in de kosten te veroordelen.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken merk: woordmerk „UNIVERSALKOMMUNIKATIONSVERZEICHNIS”
— aanvraagnr. 455873

Beroep, op 24 december 1999 ingesteld door Community Concepts AG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-360/99)

(2000/C 102/59)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 24 december 1999 beroep tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door Community Concepts AG (voorheen Touchdown Gesellschaft für erfolgsorientiertes Marketing mbH), te München (BRD), vertegenwoordigd door F. Bahr, BBLP Beiten Burkhardt Mittl & Wegener, advocaten te München, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Decker, Braun & Wagner, Avenue Marie-Thérèse 16.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de derde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 15 oktober 1999 (R 204/1999-3) gedeeltelijk te vernietigen;
- verweerder in de kosten te veroordelen.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken merk: woordmerk „investorworld” — aanvraagnr. 924670

Waar of dienst: waren en diensten van klasse 36 (verzekeringen; financiën)

Bij de kamer van beroep bestreden beslissing: weigering van inschrijving door de onderzoeker

Middelen:

- Schending van artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94
- Onjuiste toepassing van artikel 7, lid 1, sub c, van verordening (EG) nr. 40/94

Tot staving van hun beroep voeren verzoekers hoofdzakelijk de volgende middelen aan:

- Schending van wezenlijke vormvoorschriften:

De aan de vaststelling van het bestreden besluit voorafgegaane procedure vertoont essentiële gebreken, daar in meerdere opzichten het reglement van orde van het Parlement is geschonden.

- Schending van de vrijheid van mandaat:

De in het bestreden besluit ingeruimde onderzoeks- en beslagleggingsbevoegdheden strekken zich impliciet ook uit tot de ambtsvervulling van de afgevaardigden, zonder dat de voorwaarden voor dergelijke maatregelen met de nodige duidelijkheid en nauwkeurigheid zijn vastgesteld. De opsporingsbevoegdheden van het OLAF zijn bovendien onevenredig, daar zij reeds bij loutere onregelmatigheden kunnen worden uitgeoefend.

Beroep, op 21 januari 2000 ingesteld door W. Rothley en 70 andere afgevaardigden van het Europees Parlement tegen Europees Parlement

(Zaak T-17/00)

(2000/C 102/60)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 21 januari 2000 beroep ingesteld tegen Europees Parlement door W. Rothley en 70 andere afgevaardigden van het Europees Parlement, vertegenwoordigd door H.-J. Rabe en G. M. Berrisch, van het advocatenkantoor Gaedertz, Tervurenlaan 35, Brussel.

Verzoekers concluderen dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van het Europees Parlement van 18 november 1999 betreffende de wijziging van het reglement van orde ten gevolge op het interinstitutioneel akkoord van 25 mei 1999 betreffende de interne onderzoeken verricht door het Europees Bureau voor Fraudebestrijding (OLAF);
- verweerder in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij het bestreden besluit heeft het Europees Parlement voldaan aan de uit het interinstitutioneel akkoord voortvloeiende verplichting. Op grond daarvan dient elk der ondertekenende instellingen door vaststelling van een intern besluit de noodzakelijke uitvoeringsbepalingen vast te stellen om een goed verloop van de interne onderzoeken van het OLAF mogelijk te maken. Het beroep tot nietigverklaring is inzonderheid gericht tegen de in het besluit neergelegde mededelings-, samenwerkings- en duldingsplichten van verzoekers in samenhang met de opsporingsbevoegdheden van het OLAF in de interne aangelegenheden van het Parlement. Deze verplichtingen leggen ontoelaatbare beperkingen op aan verzoekers' hoedanigheid van afgevaardigden, inzonderheid de vrijheid van hun mandaat en hun immuniteit.

Uit de in artikel 2, lid 1, van het besluit neergelegde mededelingsplicht betreffende eventuele, ook niet strafrechtelijk relevant, niet-nakomingen volgt, dat de ambtenaren van het Parlement en de medewerkers van de afgevaardigden voortdurend op de ambtsvervulling van laatstgenoemden moeten toezien. Dit bevordert het ontstaan van „verklikking” en „spionage” en heeft dus een ongunstige invloed op het functioneren van het Parlement.

- Schending van de parlementaire immuniteit:

Artikel 10 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen beschermt de afgevaardigden volledig tegen iedere strafvervolging. Artikel 10, eerste alinea, sub b, dat, anders dan het bepaalde sub a, niet naar de nationale immuniteiten verwijst, vormt de grondslag van een immuniteit op gemeenschapsniveau, die de afgevaardigden ook tegen opsporingshandelingen van het OLAF beschermt.

- Schending van het parlementair enquêterecht:

De in het bestreden besluit neergelegde opsporingsbevoegdheden van het OLAF en de dienovereenkomstige verplichtingen van de afgevaardigden zijn in strijd met het in artikel 193, eerste alinea, EG verankerde parlementair enquêterecht, dat het Parlement inzonderheid door de inzet van niet-permanente onderzoekscomités uitoefent. De werkzaamheden van deze comités kunnen sterk worden gehinderd, wanneer de geheimhoudingsplicht van een onderzoekscomité en zijn leden niet tegenover het OLAF gelden. Daardoor wordt bovendien het institutionele evenwicht tussen de organen aangetast. Het Parlement mag niet onderworpen zijn aan de toezichthoudende macht van de executieve, waartoe het OLAF behoort.

— Nietigheid van het oprichtingsbesluit en van de verordening:

Verzoekers beroepen zich overeenkomstig artikel 241 EG op nietigheid van de aan het bestreden besluit ten grondslag liggende handelingen. Zowel het besluit van de Commissie van 28 april 1999 houdende oprichting van het OLAF⁽¹⁾ als verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding⁽²⁾, zijn nietig.

De Commissie heeft het oprichtingsbesluit gebaseerd op artikel 162 EG-Verdrag (thans artikel 218 EG) en daarmee op een bepaling die de bevoegdheid op het gebied van de interne organisatie, te weten de vaststelling van het reglement van orde, regelt. Op die grondslag kan echter geen bureau worden opgericht dat in werkelijkheid juridisch gescheiden is van de diensten van de Commissie.

Met het oprichtingsbesluit heeft de Commissie zich ten onrechte toezichthoudende bevoegdheden krachtens artikel 211 EG toegemeten. Zij heeft het OLAF bovendien bevoegdheden gedelegeerd die zij niet bezit.

Tenslotte berust ook de aan het besluit ten grondslag liggende verordening op een ontoereikende rechtsgrondslag, daar artikel 280 EG enkel de fraudebestrijding in de lidstaten omvat. Gemeenschapsorganen vallen daar dus niet onder. Bovendien gaan de opsporingsbevoegdheden van het OLAF verder dan ter opsporing van strafbare feiten binnen het Parlement noodzakelijk is.

⁽¹⁾ PB 1999 L 136 blz. 20.

⁽²⁾ PB 1999 L 136 blz. 1.

Gedeeltelijke doorhaling in de gevoegde zaken T-530/93 e.a.⁽¹⁾

(2000/C 102/61)

(Procestaal: Nederlands)

De president van de Vierde kamer (uitgebreid) van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 24 januari 2000 gelast de namen M.A.M. Nijenhuis en J.I.M. en W. Spikker door te halen op de lijst van de verzoekers in zaak T-533/93 — gevoegde zaken T-530/93 e.a., R. Bathoorn e.a. tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 334 van 9.12.1993, C 27 van 28.1.1994, C 43 van 12.2.1994, C 59 van 26.2.1994, C 90 van 26.3.1994, C 103 van 11.4.1994, C 120 van 30.4.1994, C 132 van 14.5.1994, C 233 van 20.8.1994 en C 370 van 24.12.1994.

Doorhaling van zaak T-219/94⁽¹⁾

(2000/C 102/62)

(Procestaal: Duits)

De president van de Vierde kamer (uitgebreid) van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 27 januari 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak T-219/94: H.-H. Fürstenwerth tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 218 van 6.8.1994.

Doorhaling van zaak T-206/95⁽¹⁾

(2000/C 102/63)

(Procestaal: Duits)

De president van de Vierde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 27 januari 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak T-206/95: J. Gierse tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 351 van 30.12.1995.

Doorhaling van zaak T-15/98⁽¹⁾

(2000/C 102/64)

(Procestaal: Frans)

De president van de Eerste kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 19 januari 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak T-15/98: Centre d'Action Culturelle du Sart-Tilman ASBL tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 94 van 28.3.1998.

Doorhaling van zaak T-161/99⁽¹⁾

(2000/C 102/65)

(Procestaal: Italiaans)

De president van de Vierde kamer (uitgebreid) van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 1 februari 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak T-161/99: Navigazione Libera del Golfo SpA (N.L.G.) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 281 van 2.10.1999.

Doorhaling van zaak T-181/99⁽¹⁾

(2000/C 102/66)

(Procestaal: Italiaans)

De president van de Vijfde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 1 februari 2000 de doorhaling in het register gelast van zaak T-181/99: Centro di Ricerca e Documentazione Febbraio 74 tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 218 van 2.10.1999.
